

SEVGİ

DÜNYASI

NİSAN 2015 Sayı: 556 Fiyat: 7 TL

**ŞEKLE BAĞLI DİNDARLIK
İNANCIN TEMELİ ŞÜPHE
İNSAN RUHU İFŞA EDİLİYOR**

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 4554223 - 0549 7220248

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Ap.
No: 8 D: 32 Erenköy/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 7 TL
Yıllık Abone: 80TL
Yurt Dışı: 100 TL

İÇİNDEKİLER

Şekle Bağlı Dindarlık	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
Zalim Firavundan Kurtuldular Ama... ..	8
Ahmet Kayserilioğlu	
Kürtlerin En Türk'ü	16
Güngör Özyiğit	
Sri Sathya Sai Baba	22
Nihal Grsoy	
İnancın Temeli Şüphe	29
“Her Şeyin Teorisi	33
(Filmler ve Spiritüel Yorumlar)	
Nelda İnan	
İnsan Ruhu İfşa Ediliyor	38
(Canlı Kryon Celsesi)	

Dergimizin internet sitesini
www.sevgidunyasidergisi.com,
www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

İzleyeceğimiz filmleri, tv programlarını, okuyacağımız kitapları iyi seçmemizi öneririm. Çünkü onların önemli bir kısmında insanın basit, küçük, egemen güçlerin elinde oyuncak ve çoğunlukla içgüdüleriyle hareket eden bir varlık olduğu teması bazen açık, bazen kapalı ince ince işlenmekte. Evet bizler akıllı varlıklar olmakla birlikte, düşünceleri oynak, etki altında kalabilen, kolay incinen, kolay kırılabilen gönüllere sahip varlıklarız da aynı zamanda. Bu bizleri hem bazı menfaatleri karşılanarak hem de korkutularak kolay yönetilebilir hattâ köleleştirilebilir hâle getirmekte. Ama kendi kendimizi koruyacak güçlerimiz ve yeteneklerimizle varedilmiş öte yandan. Bunları iç dünyamızın güzelliklerini keşfederek, bizi Vareden'e olan inancımızı akıl ve mantıkla geliştirerek kullanabiliriz ancak. Ama maalesef Tanrı deyince o konuda kimseye söz bırakmayan ve kendinin yetkili olduğunu düşünen kimi insanların özlerinden saptırarak bugünkü hâle getirdikleri dinler, ilk çıktıkları andaki saflıklarıyla insana hizmet edebilirler, elbette o saflığı bulup yakalamak için çok derinlere inmek şartıyla. Öyleyse ya bunu yapmalıyız ya da Yaradanımızı bulmanın, O'nu içimizde hissetmenin çaresine bakmalıyız. O'nu bizden uzaklaştıracak, bizi aslında fazla önemsemediğini, aslında O'nun umurunda bile olmadığını telkin etmeye yeltenecek her türlü görüş ve düşünceyi dikkatle izlemeliyiz. Korkutulan ve cesareti kırılmaya çalışılan bir insanın öz güvenini kaybetmesi ne kadar kolaydır... Dinlerin dışındaki alanlarda O'nu aramaktan alıkorcasına inançla bilimselliği kesin çizgilerle birbirinden ayırmaya çalışan görüşlere bir selâm verip bildiğimiz yolda ilerleyelim. O her birimizin içinde bize tek tek kıymet ve önem vererek vardır. Ayrıca O, gönüllerimizde yer isteyecek kadar bize değer vermekte ve bunu beklemektedir. Öyleyse kendimizi ve birbirimizi basit, küçük değil, önemli ve saygıdeğer görelim. Varedilmiş para ve kendini dünyanın sahibi zannedenler değil, yalnızca O yönetir. Altta da üstte de saltanat yalnız O'nundur. Dünyamız neden böyle? Onu da hayırla düşünmek, değerlendirmek düşer bize. İyisiyle ve kötüsüyle hepimiz biriz aslında.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

*Şeklen ibadetini
yapan dindarlar,
kendilerini
doğruda ve iyide
görerek, esas
doğruluğu, iyiliği,
insan kardeşini
sevmeyi ve ilimde
ileri gitmeyi
unutuyorlar.*

*İşiniz şekilde değil,
gönüldedir. Şekilden
her zaman kaçınız,
gönlünüzü açınız.*

Dr. Refet Kayserilioğlu

Şekle Bağlı Dindarlık

İBADETİN GAYESİ NEDİR?

İbadetini düzenli yapan bir dindar acaba Allah'ın buyruklarını tam yapmış olur mu? Bu sorunun cevabı, ibadetin gayesini, maksadını iyi görmekle verilebilir ancak. İbadet şüphesiz Allah'a yapılıır. O'na saygılarını sunmak, O'na bağlılığını belirtmek ve O'nun buyruklarına uyduğunu göstermek için değil midir ibadet? Yoksa bizim oruç tutmamızdan, namaz kılmamızdan, her şeyin sahibi olan ve her şeye hükmeden, Yaradan'ın kazanacağı ne vardır? İnsan ibadetini yapmazsa O'nun kaybedeceği bir şey var mıdır? Aslında ibadet Yaradan için değil, kul için, insan için gereklidir. Dinlerde ibadet yapılmasının istenmesi, ibadetini yapanlara mükâfat (ödül) vaat edilmesi, yapmayanların ceza ile korkutulması hep insan içindir. İbadetin dinlerde uyulması zorunlu ana kural oluşu hep insanın hayrınadır.

İnsanın ibadetle kazanacağı nelerdir?

İbadet öncelikle insana Yaradan'ını tanıtır, O'nu hatırlatır. O'nun Yaratan, Vareden ve Veren olduğunu, O'nun Yüce bir koruyucu olduğunu düşündürür. Böylece insan, hem yerini, durumunu idrak eder, hem de Yüce Yaradan'ının koruyuculuğu, himayesi altında olduğunu bilerek güven içinde olur. İnsanın Yaradan'ını bilmesi, tanınması, her şeyin O'ndan olduğunu görmesi, yalnız olmadığını, ölümle yok olmadığını, O'nun dileğiyle dünyaya gelip, O'nun dileğiyle dünyadan gittiğini düşündürür. Bu da apayrı ve büyük bir güvencedir insan için. Ayrıca ibadet, böylesine her şeyimize hükmeden bir Yaradan'ın hoşnutluğunu, rızasını kazanmak için, O'nun buyruklarına uymak gerektiğini düşündürür insana.

O'nun esas buyrukları nedir acaba? Esas buyruk dediğimiz, ibadetin de gayesi ve maksadı olan şeyleri elde etmemiz veya yapmamızdır. Yaradan insanın kötülük-

lerden, maddi istek ve zevklere aşırı bağlılıktan, başkalarına zulmetmekten, haksızlık etmekten arınmasını istiyor. Yine insanın iyilikle, bilgiyle ve sevgiyle yücelmesini diliyor. Yaradan'ın esas buyruğu insandan esas dilediği arınma ve yücelmedir. İbadet bunları insana sık sık hatırlatmak ve bunları yapmaya yöneltmek içindir. İnsan Yaradan'ın bu esas dileğini yapmaz da sadece ibadetini yaparak her şeyi yaptığını sanırsa, kendini aldatmış, çevresini aldatmış, kötülüklerinin üstünü örtmüş ve yerinde saymış olur. Ama Yaradan'ın esas istediğini yapmadığı için de O'na karşı sorumlu olur.

ÖZÜ KAYBEDENLER

Dindarlar hep bu hataya düşegelmişlerdir, asırlar boyu. Din kitapları bunların örnekleriyle doludur. Tevrat'da bakın neler söyleniyor:

"Ve ellerinizi açtığınız zaman, gözlerimi sizden gizleyeceğim (çevireceğim). Birçok dualar

ettiğiniz zaman (onları) dinlemeyeceğim. (Çünkü) elleriniz kanla dolu. Yıkanın, temizlenin, gözümün önünden işlerinizin kötülüğünü atın. Kötülük etmekten vazgeçin. İyilik etmeyi öğrenin. Adalet arayın. Ezilmiş olana doğruluk edin. Öksüzün hakkını koruyun. Dul kadının davasına bakın." (İşaya Bap 1/15-17)

Tevrat'tan İncil'e geçelim bakın Hz. İsa neler söylüyor:

"Lakin vay başınıza, Yazıcılar ve Ferisiler (Musevi din adamlarıdır), ikiyüzlüler! Çünkü siz göklerin melekûtunu (hayrını, nurunu) insanların yüzüne kapıyorsunuz. Zira kendiniz giremiyorsunuz, girenleri de bırakmıyorsunuz ki girsinler. Ey kör kılavuzlar, siz küçük sineği süzerek ayırırsınız, fakat deveyi yutarsınız. Vay başınıza, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler. Çünkü siz bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, fakat onların içi soygunculuk ve taşkınlıkla doludur. Sen ey kör

Ferisi, önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dışı da temiz olsun. Vay başınıza, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler!. Çünkü siz badanalı kabirlere benzersiniz ki, dıştan güzel görünürler, fakat içten ölü kemikleri ve her türlü murdarlıkla doludurlar. Siz de böylece insanlara dıştan salih (arınmış) görünürsünüz, fakat içten ikiyüzlülük ve fesatla dolusunuz." (Matta Bap 23/13-28)

DOĞRU YOL Ve KURAN

En'am Suresi:

"Rabbin, O, çok iyi bilir yolundan sapanları ve O çok iyi bilir yolda olanları." (117)

Ve Kuran'ın birçok yerinde onun insanları doğru yola ileten bir öğüt olduğu söyleniyor. Doğru yol iyilik yoludur, doğruluk yoludur, hizmet yoludur, yardım yoludur. Doğru yol kin, nefret, acımasızlık yolu değil, sevgi yoludur, hoşgörü yoludur, merhamet yoludur. Şüphesiz doğru yol bilgi yoludur. Doğru

yolda olanlar, bilgilerini sürekli artırırlar. Bilgiyi maddi, manevi diye ayırt etmeden, her ikisine de aynı önemi vererek, sürekli öğrenirler. Sevgilerini, iyiliklerini, hizmetlerini sürekli artırırlar. Düzenle çalışırlar. Kuran, birçok yerde bu öğütleri vermiştir. İnsanları doğru yola, kurtuluş yoluna ulaştıran bir kitap olduğu ifade edilmiştir.

"Mallarını, gece gündüz, gizli ve açık Allah yolunda verenlerin mükâfatı Rableri yanındadır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir." (2-274)

"Öksüzlere mallarını verin, temizi pis olanla değiştirmeyin.

Mallarınızı onların mallarına katarak yemeyin; çünkü bu büyük bir günahtır." (4/2)

Yalnızca ibadetini yapıp sonra her kötülüğü yapmaktan çekinmeyenlere Güngör Özyiğit kardeşimiz dindar değil, dini dar diyerek güzel bir benzetme yapıyor. "Gerçeği kendi dar

kafasının sınırları içinde donduran ve dini şekilden ibaret görenlere dindar değil, dini dar demek daha doğru olsa gerek" diyor.

Bizim Celselerimizde şekilde olanlar için ne güzel söylenmiş:

"İşiniz şekilde değil, gönüldedir. Şekilden her zaman kaçınız, gönülünüzü açınız. Göreceksiniz ki orada birbiriniz için vereceğiniz hayırlar var. Şekilde olanlar bilsinler ki, Güneş onların yüzüne hiç gülmez."

Hız. Muhammet bir hadisinde: "Allah'a inandıktan sonra en yüce ilke, insanları sevmek ve onlara hizmet etmek." diyor.

Hız. İsa ise: "Tanrıyı bütün yüreğinle, kanınla, canınla seveceksin. İlk ve en büyük buyruk budur. Buna benzer ikinci buyruk ise şudur: Komşunu, kendin gibi seveceksin. İşte bütün din, şeriat ve peygamberler, hepsi bundan ibaret" diyor.

Allah'a inanan, O'nu gönülden seven, insanları da kendisi gibi seven, insanlara yalnız iyilik eder, yalnız doğru davranır, yalnız hizmet eder. Onlara kötülük etmek, haksızlık etmek gerçekten seven kişilerin yapabileceği işler değildir.

Hız. Muhammed yine bir hadisinde "Ben yüce ahlâkı kurmaya geldim." demiştir. İbadetin gayesinin yüce ahlâka ulaşmak olduğu bundan daha güzel söylenebilir mi?

BUGÜN DİNLER NE HALDE?

İnsanları iyiye, doğruya ve Yaradan'ın buyruklarına uymaya götürmesi gereken din, bütün dünyada özünü, esas gayesini ve esas görevini yitirmiş, şekle ve merasimlere bağlı hale gelmiştir. Şeklen ibadeti yapan dindarlar, kendilerini doğrudan ve iyide görmüşler, esas doğruluğu, iyiliği, insan kardeşini sevmeyi, ilimde ileri gitmeyi unutmışlardır. Her dinde

bunun istisnası olan, doğru yolda olan dindarlar ve din adamları vardır elbette. Ama çoğunluk şekle bağlanmış ve özü ihmal etmeye başlamıştır. Bunun sebebi nedir? En baş sebebi materyalizmin, maddeciliğin ve çıkarıcılığın insanın ilkel eğilimlerine daha uygun oluşudur. İyilik, sevgi göstermek, doğrudan durmak, sürekli maddi ve manevi bilgiyi artırmak, gayret isteyen, emek isteyen zor işlerdir. İnsanın gönlünü arıtması ise en zor iştir. Arınmak ve yücelmek, bilgice ve ruhça yükselmek, işte bundan çok kıymetlidir. Yaradan'ın esas buyruğu da budur. İnsanı O'na götüren, O'nun katına yükselten de budur.

Hâlbuki o kadar büyük sıkıntı ve iç savaşına girmeden, bir iki ibadetle Yaradan'ın hoşnutluğunu kazanacağını sanmak, hem daha kolaydır, hem de bir süre için vicdanın feryatlarını bastırır. İnsan bir süre Yaradan'ın büyüklüğüne ve bağışlayıcılığına güvenerek kendini ele almayı geciktirir. "Allah

affeder" kolaycılığına yatar. Ama aslında arınmadığı ve ruhen yücelmediği için kendi geleceğine kötülük eder. Yolunu uzatır, sıkıntılarını artırır. Bu büyük gerçeği görünceye kadar da o kolaycılığın verdiği rahatlıkla ne yanlışlar ne haksızlıklar, ne kötülükler yapar!.. Ve onların kefareti ödemiş, cezasını çekmek zorunda kalır. Küçük, ama sürekli bir gayretle geçilivercek yollar, onun için aşılmaz engellerle, sarp kayalarla dolar. Kolaya kaçacağım derken en zorun, en büyük sıkıntı ve acının kucağına düşer.

Ama Allah insanı bir yönünden serbest bırakmıştır. Ona akıl vermiştir. Doğru yolu gösteren bilgileri de önce dinler ve peygamberler aracılığıyla göndermiştir. Günümüzde de bilimsel yollarla bildirmektedir. Öyleyse insanın aklını kullanarak bu bilgileri alması, öğrenmesi ve uygulaması gerekmektedir. Bunu yapmazsa insan suçludur.

ÜLKEMİZDE DURUM NASILDIR?

Radyolarımızda, televizyonda yapılan İslami sohbetlerde konuşmacılar Kuran'ın Yaradan'ın katından gelen Allah kelâmı olduğunu belirtmek için çaba harcıyorlar. Kuran'da bazı bilimsel gerçeklerin bildirildiğini söyleyerek övünüyorlar. Kuran elbet de O'nun katından gelmiş, bozulmadan günümüze kadar ulaşmış tek din kitabıdır. Ama Kuran bilim kitabı değil, insanlara doğru yolu, doğru davranışları gösteren bir öğüt kitabıdır. İnsanın manevi yönünü düzenleyen ruhsal bilgileri bildirir. Kuran bir fizik kitabı, bir biyoloji kitabı, bir matematik kitabı, bir kimya kitabı değildir. Kuran'da her şey var, her ilim bildirilmiş, diyenler doğru konuşmuyorlar ve Kuran'ı da yüceltmemiş olmuyorlar. Kuran'da bazı maddi ilimlerden Yaradan'ın gücünü göstermek için kısaca bahsedilmiştir. Ama esas insanların ilim peşinde

koşmaları, araştırıp bulmalarını öğütlenmiştir. "Her şeyde Allah'ın âyetleri var" diyerek insanların her yerde ve her şeydeki bilgileri araştırıp bulmalarını, onlarla akıllarını ve gönüllerini geliştirmelerini öğütlenmiştir. Kuran'ın yol gösteren bir kitap oluşunun üstünlüğüdür, eksikliği değil.

Nitekim İslamiyet'in ilk dönemindeki Müslümanlar Kuran'ın "ilim peşinde koşunuz" öğütüne uyarak ilimde çok ileri gitmişlerdir. Zaptettikleri ülkelerin gayri müslim ilim adamlarının öğrencisi olmaktan çekinmemişler, o günün her dildeki bilim kitaplarını Arapça'ya çevirmişler, 200 - 300 sene boyunca büyük ilim adamları yetiştirerek İslâm'ın altın dönemini yaşatmışlardır. Sonradan ruhi ilimlere ulvi (yüce) ilimler diyen, maddi ilimleri de süfli (aşağı) ilimler diye niteleyen din adamları gelmiş, maddi ilimler medreselerden kovulmuş, gerilik karanlığına sürüklenmiştir İslâm dünyası. Ruhi ilim-

ler Allah'tan da, mâddi ilimler şeytandan mı gelmektedir?! Maddelere, ruhlara her çeşit doğal olaylara ilmi yerleştiren Allah değil mi?

21. yüzyıl

Türkiye'sinde konuşulan sözlere bir bakalım. Kendisini Müslümanlığın savunucusu rolünde gören bir kısım bilim adamlarının da desteğiyle, Şeriatın yeniden bir yaşam biçimi ve devlet sistemi olarak konulmasının en doğru yol olduğu söyleniyor. Eğer yabancı ülkelerden, ahlâksızlığı güzel gösteren yayınlar geliyorsa -ki geliyor, biz de tiksiniyor ve ürperiyoruz- bunlara karşı koymanın en etkili yolu, aynı teknik kalitede, aynı bilimsel metotlarla yüce ahlâkı, iyiliği, sevgiyi savunan filmleri meydana getirmektir. Bunları yalnız bizim sinema ve televizyonlarımızda göstermek değil, bütün dünyaya yaymak gerekir. Yoksa ileriliğe, gelişmişliğe sırt dönerek, yasaklayarak, hiçbir üstün yere varılamaz.

Aksine geriliğin, ilkelliğin bataklığında bunalınır ve sömürge olunur. Yaşam, dünya ve insan geriye adım atmaz. Hele her şeyin serbestçe konuşulup tartışıldığı ülkemizde, herhangi bir menfaat şebekesinin maddi desteğiyle de olsa, İslâmiyet'i kalkan yapıp insanları geriye götürmezsiniz. Türkiye ileri gidecektir. Türkiye'nin büyük görevi, maddi ve manevi ilimlerde ileri giderek, tüm insanları sevgiyle, bilgiyle birleştirmek olacaktır. Türkiye'nin tüm insanları kardeşçe, hakça bir düzenle bir etme yolunda önder olacaktır. Önderlik bilgi ile olur. Bilginin maddisini, manevisini ayırt etmeden alan ve uygulayan insanlar, her yönden çok güçlü olur. Kötüler, çıkarıcılar, eskiye ve geriye insanları çekerek kendilerine menfaat ve mevki sağlamak isteyenler, öyle güçlü insanların karşısında duramazlar. Her iki yöndeki bilgiyle güçlenen, Yaradan'ın gerçek buyruklarına uyan, Yaradan'ını seven, sayan, O'nun verdiklerine şükre-

den, insan kardeşini de kendi evlâdından ayırt etmeden seven, o güçlü kişiler, her çeşit engeli kolayca aşarlar ve gönüllerde taht kurarlar.

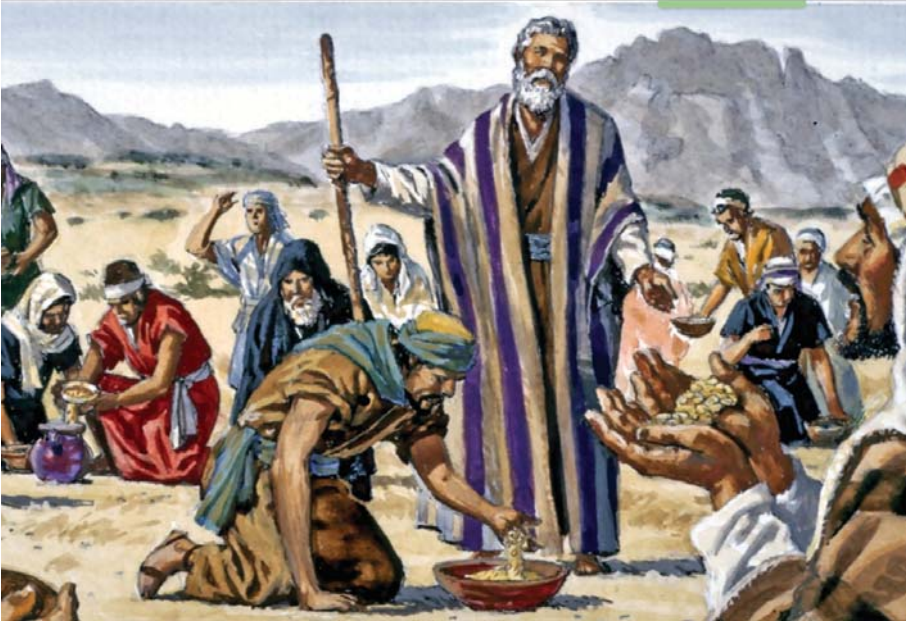
Doç. Nurettin Topçu bir yazısında şöyle yazıyor: "İslâm dünyasında artık insan ruhuna değer verilmiyor. Maddeci bir dindarlık, putperestliğe yakındır... Siyaset yapan diyanet teşkilâtı, büyük paralar kazanan mevlithanlar, dua aktörleri, hac ticareti, üfürükçülük ve bakıcılık dini müessese sayılmazlar."

Yaradan kullarını hiç bir zaman yalnız bırakmaz. Din adına fesat ve kin yayanlar, sevgisizliği, düşmanlığı, ikiyüzlülüğü inanç yolu diye gösterenler, elbet Yaradan'dan hak ettikleri cezayı göreceklerdir. O, insanı sevgisinden varetmiştir, O, insanı çok sever ve korur, O, insanı aydınlığa kurtuluşa çıkaracaktır, yine insanlardan hayırlı kullarının eliyle ve diliyle. Elbette O abes iş yapmaz ve O'nun hükmü şaşmaz.

Gülyüzlülerden İbretler: 17

Zalim Firavundan Kurtuldular Ama...

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

BİTMEYEN ÇİLE

İlâhi yardımlarla Mısır'dan çıkış izni Firavundan koparan ve peygamber Musa'nın mucizesiyle Kızıldeniz'den karşı kıyıya rahatça geçen İsrailoğullarının çilesi bitmiş miydi acaba?.. Evet, zalimlerin zalimi Firavun ve ordusu

onların gözleri önünde Kızıldeniz'de boğulup gitmişti. En büyük düşmanlarından kurtulmuşlardı ama kendilerine vaat edilmiş ülkeye, Filistin'e gidebilmeleri için önlerinde aşılması gereken çöller ve zaman zaman savaşmak zorunda kalacakları nice güçlü milletler vardı. Ayrıca bu uzun sürede ne

yiyip içecekler, Güneşten nasıl korunacaklardı?!..

Onları bu çöllük yerlere gönderen ilâhi düzen, kuşkusuz bunların da önlemlerini önceden planlamıştı. Her sabah, Tavratta "Man" diye anılan "kudret helvası" nı çevrelerindeki bitkilerin yaprakları üzerinde hazır buluyor, açıklıklarını gideriyorlardı. Tepelerinde kendileriyle beraber yol alan bir bulut hepsini Güneşten koruyordu. Ayrıca peygamber Musa zaten gençliğini sarayda geçirmiş olduğundan, Mısırdaki tıkr tıkr işleyen bürokratik mekanizmanın sırlarını öğrenmiş; doğuştan getirdiği yöneticilik yeteneği iyice gelişmiş, pekişmişti. Bu binlerce kişiyi organize edebilecek gücü vardı onun. İsrailoğulları peygamber Yakub'un (İsrail) 12 oğlunun yüzyıllar sonraki torunları olarak 12 kabile halinde yaşadıklarından, Musa planını buna göre yapmıştı. Her kabile kendi başkanları, yöneticileri, yargıçları, kolluk kuvvetleriyle özerk bir yaşam sürüyor, böylece Musa bu organizasyon sayesinde daha önemli sorunlarla uğraşmaya vakit ayırabiliyordu...

Ne var ki yüzyıllar boyunca esaret içinde yaşamış, bireysellikleri gelişmemiş, hep emir altında iş yapma alışkanlığından dolayı girişim güçleri zayıflamış binlerce kişiyi yönetmek deveye hendek atlatmaktan daha zordu. İyi zamanlarda iş kolaydı: Vur eline al ekmeğini. Ya iş zora girerse? İşte imkânsızlık burada başlıyordu. Üstelik Mısırlı yöneticilere özenmeleri dolayısıyla pek

çoğu ataları İbrahim, İshak, Yakub, Yusuf peygamberlerin tek Tanrılı dinlerini terk etmiş, yerliler gibi putlara, ineklere tapar olmuşlardı. Musa ve Harun'un mucizeleri ileri yaştakileri henüz tam imana kavuşturmamış, iki peygamber gençlerin sağlam inanç ve gayretlerine yaslanarak yol alabilmişlerdi.

"SU DA İSTERİZ AĞIZ TADI DA..."

Kudret helvasıyla doyuyor, bulutlarla Güneşten korunuyorlardı ama su her zaman her yerde bulunmuyordu ki!..

Bunların hepsini Musa'nın 5 kitabı diye bilinen Mukaddes Metinlere ve Kuran âyetlerine dayanarak sizlerle paylaştım. Yine onlara başvuruyorum:

*** Ve İsrailoğulları'nın bütün cemaati Sin çölünden konaktan konağa göç edip Refidim'e kondular. Kavmin içecek suyu yoktu. Musa ile çekişip dediler: "Bize su ver de içelim." Ve Musa onlara dedi: "Niçin benimle çekişiyorsunuz, niçin Rabbi deniyorsunuz? Ve Musa'ya karşı söylenip dediler: "Bizi, oğullarımızı ve hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için mi Mısır'dan çıkardın?" Musa Rabbe feryat edip dedi: "Bu kavme ne yapayım, az daha beni taşıyacaklar?" Ve Rab Musa'ya dedi: "Kavmin önüne geç. İsrail ihtiyarlarından birkaçını seninle beraber al; ırmağa vurduğun değneği eline al ve yürü. İşte ben orada Horeb'de, kaya üzerinde senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, içsinler diye ondan sular çıkacak." Musa İsrail ihtiyarlarının gözü önünde böyle yaptı. İsrailoğulları çekiştiler ve "Acaba Rab*

aramızda mı yoksa değil mi?" diyerek Rabbi denediler. (Çıkış 17/1-7)

Bu da Kuran'dan:

*** Biz onları 12 kabileye ayırdık. Halkı kendisinden su istediğinde Musa'ya şöyle vahyettik: "Asânla taş vur!" Hemen ondan 12 pınar fışkırdı. Her biri kendisinin su alacağı yeri belledi. Bulutu da üzerlerine gölgelik yaptık. Kendilerine kudret helvasıyla bildircin indirdik. Size rızık olarak verdiğimiz nimetlerin temiz olanlarından yiyin. Onlar bize zülmetmediler ancak kendilerine zülmediyorlardı. (7/160)*

Hazıra kondukları bu yiyecekler onlara yetmedi. Mısır'daki esaretlerini unutmışlardı ama yedikleri yemeklerin tadını değil. Yine Musa'nın kapısını çaldılar:

*** Bir zamanlar "Ey Musa, biz tek bir yemeğe imkânı yok katlanamayacağız. Artık bizim için Rabbine dua et, bize yeryüzünün yetiştirdiği şeylerden sebzesinden, kabağından, sarmısağından, mercimeğinden, soğanından çıkarсын" dediniz ya. O, "Hayırlı olanı daha aşağıda olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? Bir kasabaya inin o zaman size istediğiniz var" dedi... (2/61)*

Hazıra alıştılar ya bu defa Musa: "Artık biraz da emek harcayın, dolaştığınız yerlerdeki kasabalara girin oralardan satın alın. Hepsini de bizden istemeyin" diyor bu âyette.

MUSA'DAN PUT İSTEDİLER VE KAVUŞTULAR

Mısır'da iken pek çoğu gözle gördükleri, elle tuttukları putlara tapıyorlardı. Musa'nın Tanrısı ise, bunca mucizeye rağmen onlara çok uzaktaymış gibi geliyordu. Yolları üzerinde puta tapan bir kavimle karşılaşınca arzuları tavan yaptı. Musa'ya yalvardılar. Kuran'dan okuyalım:

*** İsrailoğullarını denizden geçirdik. Kendilerine ait putlara tapan bir halkın yanına vardılar. "Ey Musa, onların Tanrıları gibi bize de bir Tanrı yap" dediler. (Musa:) "Siz gerçekten cahillik eden bir toplumsunuz. Çünkü o halkın yaşadığı din yok olmaya mahkûmdur. Onların bütün yaptıkları batıldır. Ben sizin için Allah'dan başka bir ilâh mı isterim? O sizi âlemlere üstün tuttu" dedi. (7/139-140)*

Musa'dan çok çekindiklerinden o varken putlarına kavuşamayacaklarını anlamışlardı. Hele o bir uzaklaşsın ne yapacaklarını çok iyi biliyorlardı. Aradıkları fırsata kavuşmak için uzun beklemediler. Neler yaşandığını önce Tevrat'tan sonra da Kuran'dan dinleyelim:

*** Ve bileceksin ki, vaat edilmiş bu iyi diyarı mülk edinmek için Allahın Rab senin kurtuluşundan dolayı sana onu vermiyor. Çünkü sen sert enseli bir kavimsin. Allah'ın Rabbi çölde öfkelenirdiğini hatırla, unutma. Mısır'dan çıktığın günden bu yere gelinceye kadar*

olduğu yoldan çabuk saptınız. Ve iki levhayı tutup elimden attım ve onları gözünüzün önünde parçaladım. (Tesniye 9/6-17)

Kuran'da aynı olay biraz değişik anlatılır. Binbir sorunla başedebilmek için yıpratıcı yıllar geçiren Musa, biraz da olsun Yaradani ile baş başa olmayı, O'ndan yeni kurallar almayı çok arzulamıştı. İsteği onaylandı, artık dağda Tanrısı ile beraberdi:

*** Musa'ya 30 gece vade verdik. Sonra ona 10 gece daha ilave ettik. Böylece Rabbi'nin*

Rabbe karşı asî oldunuz. Ve Horeb'de Rabbi öfkelenirdiniz. Rab sizi helâk etmek için gazaba geldi. Taş levhaları, Rabbin sizinle ettiği ahdin levhalarını, almak için dağa çıktığım zaman, dağda 40 gün 40 gece kaldım. Ekmek yemedim su içmedim. Ve Rab bana Allah'ın parmağı ile yazılmış iki taş levhayı verdi..... Ve vaki oldu ki 40 gün ve 40 gecenin sonunda Rab bana dedi: "Kalk buradan çabuk in. Çünkü Mısır'dan çıkardığın kavmin fesada düştü. Onlara emrettiğim yoldan çabuk saptılar, kendilerine dökme bir put yaptılar"..... Ve gördüm. İşte Allahınız Rabbe karşı suç işlemiştiniz. Kendinize dökme bir buzağı yapmıştınız. Rabbin size emretmiş

belirlediği süre tam 40 gece oldu. Musa kardeşi Harun'a şöyle dedi: "Halkım içinde bana vekil ol, onları düzeltmeye çalış, bozguncuların yoluna gitme." (7/142)

Musa 30 gece uzakta olacağını kavmine bildirip yerine Harun'u bırakmıştı. Ama süre bitip günler geçtiği halde dönmeyince, putlara kavuşma istekleri şiddetlendi. Aslında Tanrı'nın 10 gün daha eklemesi onlar için bir tuzaktı. Ne var ki anlamadılar. Harun'u ölümle tehdit edip susturdular. Harun, kendisi gibi tek Allah fikrine sımsıkı yapışmış az sayıdaki mümin kardeşleriyle bu yoldan çıkmışlar arasında bir

ayrılık, bir savaş çıkmasın diye olayı kendi seyrine bıraktı. Samirî isimli bir heykel sanatkârı, herkesten topladığı ziynet eşyalarını ateşte eritip, üstelik de böğürmesi bile olan bir buzağıyı imal ediverdi. Ve pek çoğu: "Biz Musa dönüncüye kadar buna ibadetten asla vazgeçmeyeceğiz" dediler.

Yaradan, dönmeden önce halkın fesada düştüğünü zaten Musa'ya haber vermişti. Herhalde bu kadarını beklemiyordu ki büyük bir öfke ve üzüntüyle önce ağabeyi Harun'u şiddetle azarladı. Sonra da Samirî'yi bundan sonra kimseyle görüşme ve konuşmasını yasaklayarak toplumun dışına attı. Ve doğaldır ki, heykeli de yakıp yıkarak küllerini denize savurdu.

Halkın çoğunun işlediği bu büyük suçun bağışlanması Yaradan katında çok zordu. Tevrat ve Kuran'da "sert enseli kavim" diye sıfatlanan bu zorlu insanlara acımak yine Rablerine düşüyordu.

Musa'nın öfkesi yatıştıktan sonra Yaradan O'ndan bağışlanma dilenmesi için 70 kişilik bir grup oluşturmasını istedi. İçlerinde buzağıya tapan suçluların yanı sıra masumlar da vardı:

**** Öfke Musa'yı rahat bırakınca levhaları aldı. Onlardaki yazıda yalnızca Rableri karşısında ürperenler için yol gösterme ve rahmet vardı. Musa bizimle buluşma vakti için 70 adam seçti. Onları şiddetli bir sarsıntı yakalayınca Musa şöyle dedi: "Rabbim dileseydin, onları da beni de daha önce yok**

ederdin. İçimizdeki beyinsizlerin yaptıkları yüzünden hepimizi mi yok edeceksin?.." (7/154-155)

Aşağıda okuyacağınız mesajda Musa'nın Yaradan'a yönelttiği bu sorunun yanıtında ilâhi düzende "toplu kader" kanununun da geçerli olduğu ifade edilmektedir. Ceza iyi ile kötüye birlikte gelir ama sonrasında kuşkusuz ki kader planları her biri için çok farklı olacaktır. Şimdi bunları Bizim Celselerimiz'den okuyalım:

**** "Düzenleri bozmayınız. Korku kararlarınızı yanıltmasın. Kararlar nizamla, nizamlar bozulmayan esaslara bağlanmalıdır. Her şeyin ortaya döküldüğü gün gelince, en çok korkan, en çok utanan, yine şimdi inanmayanlar olacak. Kötülerin zararı yalnız kendisine değil, hepinedir. Bilmiyor musunuz ki, daha önceki kötüler, nice iyilerin yok olmasına sebep oldular.**

"Bir zamanlar, ulu bir iyilik habercisi vardı... Halkını doğru yola sevk etmek için uğraşıyordu. Fakat onların pek azı ona inanıyor, çoğu onunla alay ediyordu. İşte o zaman ceza iyiye de, kötüye de birden geldi. Ulu haberci buna isyan etti, sızlandı. Fakat haksız olduğunu anladı. Çünkü o da bir gün uykusunda, iki üç karıncanın kendisini ısırarak uyandırdığını gördü. Gazaba kapılarak, iyiyi kötüyü ayırt etmeden, onu ısırmayanları bile, bütün karıncaları öldürdü. İşte bunda size ve ona nice hisseler var..

"Her istediğinizi elde etmek istiyorsanız, onun en kısa yolu, kendinizi yükseltmektir. Kötülerin zannettiği gibi, başkalarını hiçbir şey yapamaz hale getirmek değil."

**"ONLAR DEV
BİZ ÇEKİRGEYİZ!.."**

İsrailoğulları 40 yıllık çöl hayatında karşılarına çıkan değişik topluluklarla da çatışmak zorunda kalmışlardı. Bunlardan birine gönderdikleri keşif heyeti dönünce, içlerinden ikisi hariç diğerleri halkın gözünü fena halde korkuttular. Tevrat'ta bu olay şöyle anlatılır:

**** Ve Kaleb Musa'nın önünde kavmi susturup dedi: "Hemen çıkıp orayı ele geçirelim. Çünkü buna herhalde kudretimiz vardır." Fakat kendisiyle beraber çıkan adamlar dediler: "O**

kavme karşı çıkmaya kudretimiz yoktur. Çünkü onlar bizden kuvvetlidirler." Ve o memleket hakkında İsrailoğullarına fena haber getirip dediler: "Orada Nefilimlerden olan (dev adamlar) Anak oğullarını gördük. Kendi gözümüzde biz çekirgeler gibiydik ve onların gözünde de öyle idik." Ve bütün cemaat seslerini yükseltip bağırdılar ve gece boyunca ağladılar. Bütün İsrailoğulları Musa'ya ve Harun'a karşı söylendiler. Bütün cemaat onlara dediler: "Keşke Mısır diyarında ölseydik. Yahut keşke bu çölde ölseydik. Kılıçla ölelim diye Rab için bizi bu diyara götürüyor? Kadınlarımız ve çocuklarımız ganimet olacaklar. Mısır'a dönmek bizim için daha iyi değil mi?" Ve birbirlerine dediler: "Kendimize birini baş edelim ve Mısır'a dönelim." O zaman Musa ile Harun bütün İsrailoğulları topluluğunun önünde yüzüstü düştüler... (Sayılar 13/30-33) (14/1-5)

Gördüğünüz gibi her iki peygamberin de kavimleri ile yaşadıkları böyle nice acı olaylar var. Bunlardan bir kısmını da gelecek sayımızda sizlerle paylaşacağım.

Bütün bu okuduklarınız ışığında "Ne zorlu milletmiş bu İsrailoğulları?" diyorsunuz öyle değil mi? Tamamen haklısınız.

Öteye gitmeye hiç gerek yok. 60 yıl kadar önce zavallı Filistinlileri yerlerinden, yurtlarından eden yine onlar değil miydi?!.. Ve şimdi bile onları acılar içinde kıvrandırmıyorlar mı? Acaba zorlu olan sadece İsrailoğulları mı?

Zorlu millet olmayı Yaradan'ın emirlerine, ahlâk kurallarına aykırı davranma, çıkarları için başkalarına her türlü belâyı reva görme diye tanımlarsak

hangi millet "Biz böyle değiliz" diyebilir acaba?

Örneğin 1940'lı yıllarda 6 milyon Yahudiyi toplama kamplarında süründürüp, gaz odalarında öldüren Nazi Almanyası hangi hakla ben zorlu bir millet değilim diyebilir?!..

YOK BİRBİRİMİZDEN FARKIMIZ

Sadece İsrailoğulları'nın değil hepimizin yerine göre ne kadar zorlu olabileceğimizi çocukluğumdaki bir anımda ve sonrasında yakından görmüştüm. Bunu sizlerle paylaşıp yazımı öyle sonlandırmak istiyorum.

Abdülhamit döneminde ve sonrasında İstanbul Fatih Medresesinde eğitim görmüş bir din bilgini olan babam, ilköğretim çağlarımda iken bana Ahmet Cevdet Paşa'nın eski harflerle basılmış Peygamberler tarihi "Kıyası Enbiya"sını okuyordu. Tüm peygamberlerin ve özellikle Hz. Muhammed'in yaşamını okurken ikimiz de sanki bizler de olayların içindeymiş gibi büyük heyecan duyuyorduk. İyiler iyisi, güzeller güzeli son nebi Hz. Muhammed'in özellikle Medine dönemini onlarla birlikte yaşarken; hem de inanmış kişilerin, müminlerin yapıp ettiklerini bir türlü aklıma sığdıramıyor, olanları içim ezilerek dinliyordum. Savaştan kaçanlar, peygamberi arkasından çekiştirenler, hattâ eşi Ayşe'yi iftira bombardımanı ile iffetsizlikle suçlayanlar, Uhud Savaşında emrini dinlemeyip ganimet peşinde koşarak Peygamberin yaralanmasına, neredeyse ölümle yüz yüze gelmesine neden olanlar çocuk kalbimi bunalımdan bunalıma sürüklüyordu. Nihayet dayanamadım ve büyük konuştum: "Baba keşke ben de o zamanda yaşasaydım da şunların hiçbirini yapmasaydım." Deneyimden geçmemiş bir çocuğun feve-ranını babam sadece tebessümle karşılamıştı. Büyüyüp de yaşamın acı tatlı olayları ve çetin sınavlarıyla karşılaşmış tokezlediğim her seferinde, o suçladığım insanlardan kaç defa özür diledim size anlatamam.

Daha sonraları İslâm tarihini incelediğimde ilk 4 halifeden sadece Ebubekir'in eceliyle öldüğünü, diğer üçünün öldürüldüğünü, peygamberin eşi Ayşe ile amcaoğlu ve damadı Ali'nin develer üzerinde birbirleriyle savaştıklarını, peygamberin torunu Hz. Hüseyin'in Kerbelâ'daki yürekler yakan

acı sonunu, Ali - Muaviye savaşlarını, Emevilerin dini ve Allah'ı kullanarak nasıl saltanat sürdüklerini okurken çocuk safiyetiyle söylediğim "Ben olsaydım" tümcesini hiç kullanmıyordum artık. Anlamıştım ki insan zorda, yaşam sürprizlerle ve sınavlarla dolu ve yok birbirimizden farkımız....

Kürtlerin En Türk'ü

Güngör Özyiğit, Psikolog

Yaşar Kemal'in bir barış savaşçısı olarak okurlarından dileklerini şu şekilde dile getirir:

1. Benim kitaplarımı okuyan katil olmasın, savaş düşmanı olsun.
2. İnsanın insanı sömürmesine karşı çıksın.
3. Kimse kimseyi aşağılamasın.
4. İnsanları asimile eden devletlere, hükümetlere olanak vermesin.
5. Benim kitaplarımı okuyanlar, cümle kötülüklerden arınsınlar.

Yıllardır yaşamakta olduğumuz Türk - Kürt gerginliği ile ilgili olarak da şunları söyler:

"Gençliğimde, gazetecilik yıllarımda Çanakkale'de, Kurtuluş Savaşı'mızda birlikte savaşmış Türkleri de Kürtleri de, onların sevgi ve dostluk dolu anılarını da çok dinledim. Bugün onların çocukları, torunları ülkemizde bir kardeş savaşını kabul etmemeli. Bence etmiyorlar da. Bu savaş, inanılmayacak kadar uzun sürdü. Türkler de, Kürtler de bu savaşın bitmesini istiyorlar. Bundan hiç kuşum yok!" Ve her iki halk için şöyle bir çağrıda bulunur:

"Ey Türk halkı, Kürt halkı... Bu toprakların kültür zenginliği olan tüm halklar, sözüm hepinedir. Bugün bir umutsuzluk yeli ortalığı kasıp kavuru-

yor. Ben diyorum ki, bu yaraların sarılması bizim elimizde... Ülkemizin onurunu, ekmeğini, kültür zenginliğini kurtarmak elimizde... Gelin de doğru dürüst bir demokratik düzenin kurulması için aklımızla, yüreğimizle el ele verelim."

Yazarlar gider, yazdıkları kalır. O güzel insan da, o güzel atlardan birine binip, çektik gitti. Yolu açık ve ışıklı olsun. Türklerin en Kürd'ü ve Kürtlerin en Türk'ü Yaşar Kemal'e yeni yolunda hayırlar diliyoruz.

Adana Osmaniye İlçesinin Gökçeli Köyünde doğan Yaşar Kemal, doğduğu, büyüdüğü yöreyi her yönüyle, doğası ve insanı ile anlatarak, destansı romanlar yazarak Türk gökçeyazınının (edebiyatının) dünyaca da tanınan yıldızlarından biri olur. Çarpıcı karakterleri, olağanı aşan abartılı olayları, efsaneleri ve düşleri ile iç içe geçmiş bir gerçekliği içeren, şiir dolu yapıtlarıyla, Berna Moran'ın dediği gibi bütün bir Çukurova dünyasını kazandırmıştır edebiyatımıza.

Küçük yaşta acılarıyla dağlanır yüreği. Bir doksan boyunda aslan gibi babası, yolda bularak oğul edindiği, besleyip büyüttüğü oğulluğu tarafından namazda iken kalbinden hançerlenerek öldürülür. Yaşar Kemal henüz 4 yaşındadır. Bu olaydan korkup etkilenerek kekeme olur. On iki yaşına kadar da kekemeliği sürer. Sonra kendiliğinden geçer. Bir at arabasından düşüp bayılan ve bazı yaralar aldıktan sonra, iyileşen

çocuk Yaşar Kemal için kurbanlar kesilirken, kurbanı kesen eniştesinin elinden fırlayan bıçak Yaşar'ın gözüne saplanır. Ve sağ gözü artık görmez olur.

Çocukluğu destanlar dinleyerek geçer. "Âşık Kemal" mahlası ile söylediği şiirler dillere düşer. Onunla sabaha dek atışan Âşık Ali "Sen bu yaşta bu kadarsan, sonunda Karacaoğlan gibi olacaksın" der. Yaşar Kemal ilkokula gider ve üç ayda okuma-yazmayı söker. Âşık Mecit adlı sınıf arkadaşından saz öğrenmeye başlar. Ancak beşinci sınıfta arkadaşı ölünce, Yaşar, babasının ölümünden sonra bir kez daha yıkılır. O arada Yaşar Kemal, Torosların ünlü destancısı Âşık Rahmi ile tanışır. Âşık Rahmi ona bir saz armağan eder. Ve kendisine çirak olarak Anadolu'yu köy köy dolaşmayı önerir. Ne var ki Yaşar Kemal, Adana'ya giderek ortaokulu okumayı yeğler. Kadirli'de öğrenimine destek olarak toplanmış olan parayı kabul etmez. Yaz aylarında çeşitli işlerde çalışarak para kazanır. Kış aylarında okula giderek öğrenimini sürdürür. Orta sonda hastalandığından ve kendini bütün bütüne edebiyata adadığı için okulu aksattığından dolayı devamsızlığı üç ayı bulduğundan öğrencilik hakkını kaybeder.

1950'ye kadar inşaat kontrol memurluğu, ırgat kâtipliği, arzuhalcilik (dilekçe yazma), pamuk tarlalarında amelebaşılık, pirinç tarlalarında ve Savrun Çayında su bekçiliği, çiftliklerde kâtiplik, Kadirli'nin Bahçe

Köyünde öğretmen vekilliği, traktör sürücülüğü, Adana Halkevine bağlı Ramazanoğlu Kütüphanesinde hademelik kadrosunda memurluk gibi sayısı kırka varan işlere girip çıkarak, yarım kalan öğrenimini "Hayat Mektebi"nde tamamlar. Diğer yandan Adana'da bulunan edebiyatçı aydınlarla tanışarak kendisini yetiştirmeye çalışır.

1950 Nisan'ında Komünist Partisi kurma suçundan tutuklanarak 3-4 ay kadar Kozan Cezaevi'nde yatar. Sonra aklanır.

1951'de İstanbul'a gelir. "Cumhuriyet" gazetesinde yazıları çıkar. İlginç röportajlar yazar. 1955'de Gazeteciler Cemiyeti'nin "Röportaj armağanı"nı kazanır. Röportajlarını nasıl yazdığını anlatan şu satırlar, roman-hikâye çalışmalarına da ışık tutar:

"Röportajlarımı uzun araştırmalardan sonra yaparım... Bölgenin her şeyiyle, ağacı, kuşu, folkloru, dedikodusu, geçimi, ölümü kalımı ile yakından ilgilenirim. Şivelerini konuşmaya, onlar gibi olmaya çalışırım..."

Her büyük yazar, yazmaya şiirle başlar. Yaşar Kemal de daha okuryazar olmadan, Karacaoğlan'a öykünerek şiirler söyler, yazar. Ama nedense sonraları şairliğinden ve şiirlerinden söz edilmesinden pek hoşlanmaz.

1940'da Kadırlı'de yazdığı "Yalnızlık" başlıklı bir şiirinde, kimsesizliğin ve çaresizliğin ruh halini dile getirir:

Kuş uçmaz kervan geçmez bir yerdesin

Su olsan kimse içmez

Yol olsan kimse geçmez

Elin adamı ne anlar senden

Çıkarsın bir dağ başına

Bir ağaç bulursun

Tellersin, pullarsın

Gelin eylersin

Bir de bulutları görürsün

Bir de bulutları görürsün

Köpürmüş gelen bulutları

Başka ne gelir elden

Zülfü Livaneli'nin bestelediği "Merhaba" şiiri ise, umudu üfleyen sıcak bir selâm yollar, yarınlara:

Dünyanın ucundan bir gül açmış

Efil efil esen yele merhaba

Karanlığın sonu bir ulu şafak

Sarp kayadan geçen yola merhaba

Öykülerini "Sarı Sıcak"ta toplayan Yaşar Kemal, "Teneke" den sonra uzun soluklu romanlarını yazmaya soyunur. Yazar, bu romanlarında Anadolu romanının iki ana özelliğini arkasına alır ve ona yaslanır. Toplumsal düzene başkaldırı ve halk edebiyatından, folklorlardan yararlanma.

Yaşar Kemal roman karakterlerini köylülerden, aşiret beylerinden, Yörüklerden, eşraftan seçer. Kaba gerçekçilikle, yaşananlara yalnızca ayna tutmakla yetinmez. Yaşadıklarını, gözlemediklerini sanat potasında biçimlendirerek, başka tür bir gerçekçiliğe dönüştürür. Öylece

abartılarak işlenen kişiler ve olaylar, simge ve arketiplerle zenginleşen, kurmaca yanı ağır basan destansı romanlar halini alır. Köylü sınıfının, yüzyıllar boyu değişmemiş olan yazgısını duyurur bize. Sonra toprak ve doğa ile kader birliğine girmiş bu insanların mevsimlere ve doğa koşullarına bağımlılığını, kıtlık ve açlık korkusunu, bir de bolluk özlemini.

Yazar, üç büyük konuyu işler romanlarında: Başkaldırı, kıtlıktan bolluğa geçiş ve yozlaşma. "İnce Memed" bir başkaldırı öyküsüdür. "Dağın Öte Yüzü" üçlüsünde kıtlıktan bolluğa geçiş anlatılır. Akçasazın Ağaları'nda sanayileşme ile birlikte başlayan yozlaşma teması işlenir.

Masallarla büyüyen, destanlar dinleyen, efsanelerle büyülenen yazar, en çok Köroğlu öyküsünden etkilendiğini belirterek şöyle der:

"Ben çocukluğumda ve gençliğimde yalnız Çukurova bölgesinde onlarca Köroğlu anlatıcısına rastladım. Bu Köroğlu destanlarını her usta kendince anlatıyordu, kendisinden bir şeyler katıyordu destana. Ben edebiyata destan anlatıcılarına öykünerek başladım. Gençliğimde hem bir anlatıcı, hem de bir derleyiciydim..."

"Bir romancı için sözlü edebiyat erişilmez bir kaynak olabilir. Benim temelimde ne kadar bir Balzac, Dostoyevski, Gogol, Çehov varsa, o kadar da Köroğlu olduğumu sanıyorum..."

Yaşar Kemal "İnce Memed"inde tüm dünyada yaygın olan "soylu eşkıya" geleneğinden esinlenir. Örneğin zenginden aldığı fakire veren Robin Hood bunlardan biridir.

Soylu eşkıya işlediği suçtan dolayı değil, bir haksızlığa uğradığı için dağa çıkar ve eşkıya olur. Yapılan haksızlıkları düzeltir. Zenginden alıp fakire verir. Ancak kendini savunmak adına, haklı olma koşuluyla adam öldürür. Yaşarsa eğer, dağdan iner ve halkın arasına saygın bir kişi olarak döner. Halk hayranlıkla onu destekler. Genellikle ihanete uğrayarak ölür. Ama teorik olarak halkın gönlünde yaşar ve yenilgiye uğratılmaz. Soylu eşkıyanın düşmanı kral ya da imparator değil, yaşadığı bölgedeki halka zülmeden toprak sahipleri ve derebeyleridir.

Ezilen halk'ın zülüm karşısında susup boyun eğmek yerine, başkaldıran, zalimlerden oç alan, öylece adaleti gerçekleştiren bir kahramana ihtiyaçları vardır. Adaletin kılıcı olan böyle biri çıkmazsa eğer, halk onu kafasında kendi yaratır ve ölümsüzleştirir. Eşkıya öyküleri dört katlı bir yapı üzerine kurulur. İlk olarak kahramanın çocukluk yıllarını kapsayan, başkaldırısına sebep olan olaydan önceki durum anlatılır. Acımasız ağaların ya da beylerin yönetimi altında inleyen, zülüm gören köylünün durumu sergilenir. "İnce Memed" de Abdi Ağa sahibi olduğu beş köyün emeğini, onları aç bırakacak denli sömürmektedir.

İkinci bölümde kahraman kendisine ya da anası, babası, karısı gibi sevdiği bir yakınına yapılan bir kötülükten dolayı dağa çıkar ve eşkıya olur. Üçüncü bölümde kahramanın soylu bir eşkıya olarak yoksul köylülere yaptığı iyilikler, zalimlere verdiği cezalar ve kendi öcünü alması anlatılır.

Son olarak kahramanın sonunu okuruz. Eşkıya ya halkına döner, halk da ona sahip çıkar, ya da kahraman ortadan kaybolur gider. İnce Memed'de dağlara doğru uzaklaşır ve bir daha haber alınmaz ondan.

Yaşar Kemal, “İnce Memed” in soylu eşkıya simgesine yeni kimlikler ekleyerek onu zenginleştirir. Eşkıya, köylüye toprak dağıtan, emeğinin karşılığını veren devrimci yönüyle ve toplumun kurtarıcısı rolüyle, kahramana yeni kimlikler kazandırır.

“İnce Memed II” ve “İnce Memed III” romanlarında Yaşar Kemal, Ağa öldürmenin de artık çare olmadığını kavrar. Çünkü yerine bir başkası gelmekte ve durum değişmemektedir. Ne var ki, soylu eşkıya geleneksel ve yazınsal bir figürdür, ezilenlerin yarattığı bir kurtarıcı figürü ve de umudu canlı tutan bir teselli kaynağıdır. Yazar, soylu eşkıyaların bir "mecbur olma hali" içinde bulduklarını, içlerindeki haksızlığa karşı depreşip duran kurdun onları başkaldırmaya zorladığını söyler.

Dağın Öte Yüzü üçlüsü, yani “Orta Direk”, “Yer Demir Gök Bakır” ve

“Ölmez Otu” romanları bir bütünü oluşturur.

“Orta Direk”, Yalan köyünün pamuk toplamak üzere Çukurova'ya gidişini konu edinir. Roman köy ile Çukurova arasında, yolda geçer. “Yer Demir Gök Bakır”, Çukurova'dan elleri boş dönen ve borçlarını ödeyemeyen köylülerin kış aylarındaki acıklı halini hikâye eder. “Ölmez Otu”, aynı insanların ertesi yaz yine gittikleri Çukurova'da başlarından geçenleri anlatır.

Fethi Naci'ye göre Yaşar Kemal “Orta Direk” de köylülerin içinde yaşadıkları ekonomik toplumsal koşullardan kurtulma umutlarını ve bu umutların yıkılışını gösterir. “Yer Demir Gök Bakır” da köylü Taşbaş'ın nasıl "evliya Taşbaş efendimiz" haline getirilişini anlatır. “Ölmez Otu” nda, değişen koşullarla birlikte, köylü bol-luğa kavuşunca, yarattığı evliya mitini nasıl yerle bir ettiğini hikâye eder.

Akçasaz'ın Ağaları ikilisi, yani “Demirciler Çarşısı Cinayeti” ve “Yusufcuk Yusuf” ise doğası ve insanı ile bir yozlaşmayı anlatır. "O iyi insanlar, o güzel atlara binerler ve çekip giderler" Sanayileşme ile birlikte mert, cömert, sevgi dolu iyi insanların yerini gözlerini para hırsı bürümüş çıkarından başka şey düşünmeyen yoz insanlar alır. Öylece doğa da insan da kirlenmeye yüz tutar. Bu romanlarda geçmiş zamanı özleme ve yüceltme eğilimi ve yozlaşmayı yerme teması evrensel bir duygu olarak öne çıkar.

Yine bir üçleme olan “Bir Ada Hikâyesi”, “Karıncanın Su İçtiği”, “Tanyeri Horozları”, “Fırat Suyu Kan Akıyor Baksana” isimli üç kitapta hayat bulur. Hepsi de insanların içtenliklerini, öfkelerini, küskünlüklerini ve de küs kalamayışlarını, cana yakınlıklarını, samimiyetlerini, katıksız, saf ve temiz yüreklerini kısacası bu topraklardan bereket gibi fişkıran insani duyguları verir. Adanın Yahudi'si, Ermeni, Rum, Alevi'si, Sünni'si, Kürd'ü, Türk'ü, Hıristiyan'ı, 7 iklim insanı, 7 renk gökkuşağı misali bu ülkenin insanları olarak barış ve aşka yelken açarlar.

Eserleri birçok dile çevrilen Yaşar Kemal, yerelden evrensele ulaşmayı başarır. Ona bu uğraşısında en büyük desteği sevgili eşi Thilda verir. 2. Abdülhamit'in baştabibi Jak Mandil Efendi'nin torunu olan Thilda, Yaşar Kemal'e dış dünyanın da kapılarını aralar. Türkçe, İngilizce, Fransızca ve İspanyolca'yı iyi bilen Thilda, Yaşar Kemal'in 17 eserinin yabancı dillere çevirisini yapar. Yaşar Kemal'in

"Thilda benim arkadaşımды, dostumды, kardeşimды, kardeşten de öte bir şeyimdi, onunla edebiyat, siyaset, felsefe konuşurduk, biz 50 yılı böyle geçirdik, konuşarak" şeklinde anlattığı sevgili eşi 17 Ocak 2001'de aramızdan ayrılır. Yazar daha sonra Harvard mezunu 3 dil bilen Ayşe Semiha Baban hanımla evlenir.

Yaşar Kemal, pek çok ödülün sahibi olan değerli bir yazarımızdır. 1991'de Strasbourg Üniversitesi, yazara "Fahri Doktora" verir, İngiltere'de Peter Ustinov'un senaristlik ve yönetmenliğini yaptığı “İnce Memed” filmi gösterime girer. Paris'te Fransa Cumhurbaşkanı Mitterand "Dünya Edebiyatına yaptığı katkılardan dolayı, yazarımıza Légion d'honneur (Lejyon Donör) nişanını takar. 1987'de İsveç Sanat Akademisi ve Yazarlar Birliği tarafından Nobel Edebiyat Ödülüne aday gösterilir. 1997'de Almanya'nın Nobelî sayılan Alman Kitapçılar Birliği Ödül'ü Yaşar Kemal'e verilir.

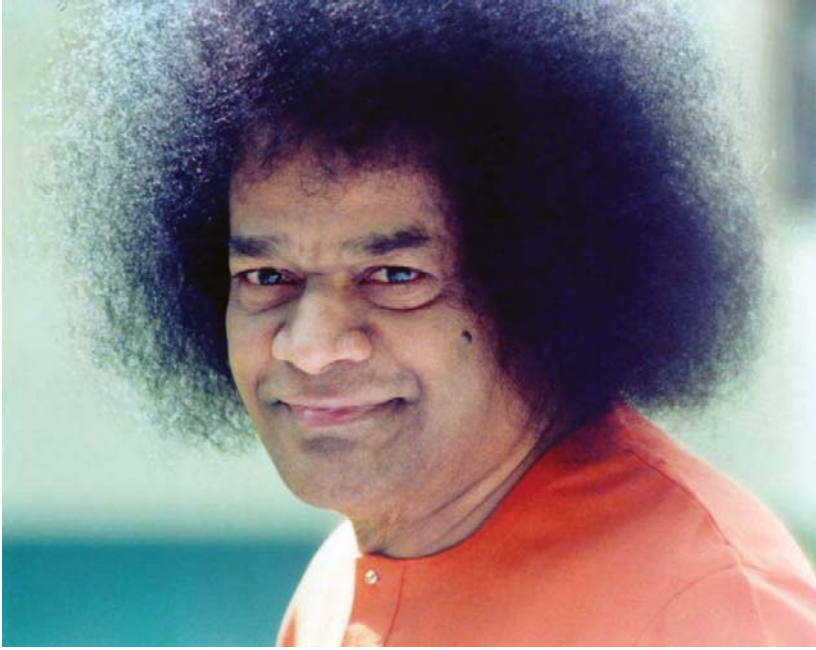
Der Spiegel'deki bir yazısı yüzünden 1992'de İstanbul DGM'de yargılanan yazara iki yıl hapis cezası verilir. Sonra aklanır.

Türkiye'yi dünyaya tanıtan ve Türkiye'li yazar olarak dünyaca tanınan Yaşar Kemal'in adı ve şiir gibi bir Türkçe ile yazdığı eserleri içeride ve dışarıda bayrakçasına onurla dalgalanır...

Sri Sathya Sai Baba

Yaşamı ve Mesajı

Nihal Gürsoy

DOĞUMU

1926 yılında Güney Hindistan'da Puttaparti isimli sessiz, sakin bir köyde dünyaya geldi. Doğumundan önce aile, bazı gizemli işaretlere tanıklık etti. Gerek ailenin babası, gerekse diğer erkek çocuklar köy operasına meraklı oldukları için, evde büyük bir tamburla bir de mad-dala yani davul vardı. Doğum yaklaştıkça

ev halkı uykudayken davulun veya tam-burun çok hoş bir biçimde sanki usta bir el tarafından çalındığını işitiyorlardı.

Baba, Sri Pedda Venkamu Raju durumu bir bilgeye danışmaya karar verdi. Bilge, bu olayın çok hayırlı bir işaret olduğunu söyledi. Ruhsal yükseliş, uyum, melodi, düzen ve denge bahşeden bir gücün varlığını gösteriyordu ve muhtemelen doğa-cak bebekle ilgiliydi...

1926 yılının 23 Kasım günü, şafak vaktinde doğum gerçekleşti. O gün, Kutsal Karthika ayına girdikleri için köylüler Şiva'ya dua ve ibadet içindeydiler. Şiva tapınaklarında özel ayinler ve törenler yapılmaktaydı. Böyle kutsal bir günde doğması nedeniyle bebeğe "hakikat" anlamına gelen Sathya adı verildi..

ÇOCUKLUK ve GENÇLİK YILLARI

Son derece sevimli ve güleryüzlü olan Sathya, bütün Puttaparti köyünün sevgilisi haline gelmişti. Çocuk, et pişirilen mutfaklara adım atmıyor, hayvanların kesildiği veya ızdırap çektiği yerlere gitmiyor, birileri hayvanını keseceğinden söz ettiğinde, hayvanı kucaklıyor, bağrına basarak sürekli sevgi sözcükleri sıralıyordu. Böylece hayvanı kurtaracağına inanıyordu. Merhameti ve sevgisiyle herkesin dikkatini çekmeye başlamıştı.

Üç - dört yaşlarına gelmeye başladığında sıkıntı çeken, fakir ve aç insanları görünce ağlayarak ailesinin ve komşuların yardımını istemeye başladı.

Okul çağına geldiğinde her şeyi çok hızlı öğrendiği fark edildi. Yedi - sekiz yaşlarında gerçek sanatçılar tarafından seslendirilen opera tarzı besteler yapıyordu. On yaşında, köy çocuklarına bir örnek elbiseler giydirerek, canlı halk şarkıları eşliğinde dans ettikleri bir grup kurmuştu. Köy halkı gösterileri çok beğeniyordu. Bütün arkadaşlarına karşı o kadar sevgi dolu ve anlayışlı idi ki, çocuklar onu kendi guruları ilan etmişlerdi. Yaşlılarından oldukça akıllı ve becerili

olduğundan birkaç kilometre uzaklıktaki daha üst seviyedeki bir okula gönderilmesine karar verildi.

Yeni başladığı okulda da yetenekleri fark edilen Sathya'nın hem yazıp hem de oynadığı bir tiyatro eserini sahneye koymasını istediler. Sathya, "Eylemler Sözlere Uymakta mıdır?" adında yalancılık konusunu işleyen eserini kısa sürede yazdı ve başrolünü oynayarak büyük beğeni kazandı.

Diğer yandan tam da bu sıralarda, kaybolan veya çalınan eşyaların yerini söylemeye başladı. Babası, o günlerle ilgili olarak kaybolan eşyanın kimde olduğuna dair bir ismin ilk ve son harflerini söylediğini, geri kalanını eşyasını kaybeden kişiye bıraktığını söylemiştir.

1940 yılının 8 Mart günü herkes, Sathya'yı büyük kara bir akrebin sokmuş olduğu haberiyle irkilir. Eve gelen doktor iğne yapar ve bazı ilaçlar verir. Görünüşte Sathya bütün geceyi baygın geçirmiştir. Doktor ertesi gün yine gelir ve çocuğun tehlikeyi atlattığını söyler. Ancak birkaç gün içinde iyileşerek ayağa kalktığına tuhaf davranışlar sergilemeye başlar. Artık kardeşleri, akrabaları ve bir sürü dünyevi bağı olan bir çocuk olarak yaşamının kendisini yordugunu söylemektedir ve yemek de yememektedir. İlahiler söylemekte, derin felsefi konuşmalar yapmakte ve olacak olaylar hakkında kesin bilgiler vermektedir.

Çocuğun içine şeytan girdiğini düşünen köylüler çeşitli şeytan çıkarıcılıkla ünlü

Sai Baba 1940'larda

kişileri aileye getirdiler. Ancak, bütün bu işlemler en ağır işkenceleri dahi gölgede bırakacak uygulamaları içeriyordu ve Sathya bunların hepsine sesini çıkarmadan katlanıyordu.

23 Mayıs 1940 günü Sathya, her zamanki gibi yataktan kalktı ve ev halkına nereden çıktığı belli olmayan şekerler ve çiçekler dağıtmaya başladı. Bunu duyan komşular da eve doluştular ve Sathya onlara hangi çiçekleri istediklerini sorarak armağan etti. Elini havada sallayarak sütte pişmiş pirinç toprakları ve şekerler oluşturuyor ve onları sunuyordu. Babası ise çocuğun bütün o şeyleri bir kenara saklayıp sonradan ortaya çıkardığını düşünüyordu ve bu işin daha çok uzamaması için eline bir sopa alarak Sathya'yı pataklamakla tehdit etti. "Sen kim olduğuna sanıyorsun? Tanrı mı, hayalet mi? Yoksa bir deli mi? Söyle

bana" diyerek bağırdı. Sathya ilk kez ve oldukça sakin bir sesle "Ben Sai Baba'yım" dedi. "Bütün dertlerinizi dindirmek üzere ve Venkavadhootha'nın benim bu aileye gelmem için yaptığı duaların karşılığı olarak bu aileye geldim." Ailenin ataları arasında, bütün köy halkının ve civarın bir guru olarak görüp saydığı, Venkavadhootha isimli bir bilge vardı. Birkaç gün sonra oradakilerden biri "Eğer sen Sai Baba isen bize hemen şimdi bir kanıt göster" dedi. Sathya, hemen "Olur, göstereyim" dedi. Çevredekiler toplandılar "şu yasemin çiçeklerini avucuma koyun" dedi. Sonra elindeki çiçekleri yere savurdu. Çiçekler, Sai Baba sözcüğünü yazacak şekilde dizildiler..

20 Ekim sabahı okula gidan Sathya okuldan erken döndü. "Ben gidiyorum. Artık size ait değilim, salıklarım bana sesleniyor. Yapılacak çok işim var, daha fazla kalamam" dedi ve evden ayrıldı, bir daha da geri dönmedi. Uzaklaşarak bahçedeki ağacın altındaki bir taşa oturdu ve her yerden gelen insanlarla birlikte ilahiler söylemeye başladı

Daha sonrasında kendisinin 19. yüzyıl sonları ve 20. yüzyıl başlarında yaşayan ve Sathya'nın doğumundan sekiz yıl önce ölen ünlü ermiş Shirdi'li Sai Baba'nın enkarnasyonu olduğunu sıklıkla vurgulamasına rağmen ortaya koyduğu mucizeler ve bazı söylemlerinin farklı algılanmasından dolayı varlığını, Tanrı'nın yeryüzüne bedenlenerek inmesi şeklinde yorumlayan müritleri çoğunluktadır. Bir guru ve hayırsever bir eğitimcidir. Manevi şah-

Shirdi Sai Baba

siyetiyle 2011 yılında Watkins Review tarafından 'yaşayan en etkili 100 spiritüel insandan biri' olarak listelenmiştir.

Takipçileri tarafından öğretileri, Hinduizm ve İslam inancının bir sentezi olarak kabul edilir.

Altı milyonu aşan takipçilerinin asıl rakam tam olarak bilinmemekle birlikte bu sayının çok üzerinde olduğu düşünülmektedir. Hindistan'da bir kültürel ekol olarak kabul gören Sai Baba'nın aralarında devlet başkanları ve etkin politikacılar da olmak üzere pek çok izleyeni vardır.

EYLEMLERİ VE HİZMETLERİ

1944'te Sai Baba'nın takipçileri için köyün yakınlarında bir mandır (ibadethane) inşa edilir. Bugün eski aşram

olarak bilinen bu ibadethane zamanla ziyaretçiler ve yapılan hizmetler için yetersiz hale geldiğinden Prashanthi Nilayam adındaki büyük aşram 1954 yılında tamamlanır. Binanın planının yapılmasında, inşasında ve ince detaylarda, işçiliklerde Sai Baba büyük bir sorumlulukla çalışmış gösterdiği zekâ ve beceri mühendisleri bile şaşırtmıştır. Artık kendisi de bu aşramda yaptırdığı bir odada yaşamaya başlayacaktır. 1954 yılında Puttaparthi köyünde küçük bir hastane kurar.

1963 Yılında Sai Baba dört ağır kalp krizi geçirir. Müritleri onun kendi kendisini tedavi ettiğini düşünürken Sai Baba iyileştikten sonra Karnataka kentinde, Prema Sai Baba olarak ölümünden sekiz yıl sonra tekrar enkarne olacağını söyler.

29 Haziran 1968'de Sai Baba ülke dışına yaptığı tek ve ilk geziyi gerçekleştirerek Kenya ve Uganda'ya gider. Nairobi'de yaptığı konuşmasında şöyle söyler. "Buraya kalplerinizdeki sevgi ışığını yakmaya ve sevginin eşsizliğini görmenizi, kullanmanızı istemeye geldim. Yeni bir din ya da inanç oluşturmak üzere de gelmedim. Çevreme daha çok insan toplamak gibi bir niyete de sahip değilim. Ancak aramızdaki kardeşliği, iman birliğini, manevi prensiplerin yüceliğini aktarmaya sevgi yolunu, sevgi görevini ve sevgi sorumluluğumuzu göstermeye geldim"

Sai Baba, 166 ülkede ücretsiz okullar, hastaneler, bakımevleri ve hayır kurumları açmıştır. Şimdiki aşram olan

Prasanthi Nilayam'da "Sri Sathya Sai Yüksek Öğrenim Enstitü"sünü kurmuştur. Burası, Ulusal değerlendirme Kurulu'ndan 'A++' not alan Hindistan'daki tek okuldur. Burasının dışında farklı şehirlerde Sri Sathya Tıp Enstitü'leri, ayrıca ihtiyaç sahipleri için ücretsiz ameliyat ve bakım sağlayan tam teşekküllü 200-300 yataklı çok sayıda hastane kurmuştur. Günümüze kadar yaklaşık 3 milyon hastaya bakım sağlayan bu hastaneler dışında, kırsal kesimdeki halk için de mobil dispanserler ve sağlık ocakları açmıştır.

Hindistan için büyük sorun teşkil eden temiz su kaynaklarının yoksunluğuna yönelik sorunun giderilmesi için uzun süre uğraş vermiş, 1996 yılında Andra Pradesh'te 1,2 milyon kişiye temiz su sağlayan sistemin projesi tamamlanmıştır. Aynı şekilde ikinci bir kanal da 2004 yılında hayata geçirilmiştir.

MUCİZELERİ VE MESAJI

Sai Baba oldukça ufak tefek, sevimli, çevik ve güleryüzlü bir insandı. Son derece kararlı, çalışkan, sevgi dolu ve akıllıydı. Tüm kişilik özellikleriyle etrafında bulunanları derinden etkiler, kendinden emin ve nazik tavrıyla kolaylıkla saygı uyandırır. Sorumluluk duygusu çok yüksekti. Tüm varlığıyla sorunlara ve ihtiyaçlara yetişmeye çalışır ve bunun ibadet olduğunu söylerdi. Sevgi, hizmet, tüm insanlığın birliği değişmez ilkeleriydi. Çocukluk döneminden itibaren birtakım olağanüstü tezahürler meydana getirebiliyor olması onun düşüncelerini benimseyenler tarafından ilahi bir güç olarak nitelendirilip ilgi odağı olmasına neden olurken karşıt görüşler Sai Baba'nın sadece bir sahtekâr olduğunu savunuyorlardı. Ancak Sai Baba'nın meydana getirdiği tezahürlerin sahtecilikle ilgisi birtakım iddialardan öteye geçememiştir.

Baba'nın Vibhuti (kutsal kül), yüzük, kolye, şeker, çiçek ve daha pek çok materyali yoktan varedebildiği gözlenir. Bazen bir hasta için gerekli olduğunda ameliyat için lâzım olan âletleri elinin bir hareketiyle oluşturuyor ve hastayı orada ameliyat edebiliyordu. Sayısız şifa olayı gerçekleştirmiştir.

Düşünceleri okuyabiliyor, geçmişe ve geleceğe dair olaylar hakkında bilgi verebiliyordu.

Narin yapısından beklenemeyecek kadar güçlüydü. Aşramın yakınında bulunan tepelere büyük bir süratle tırmanmakla kalmayıp, oldukça kilolu olduğu için yanına çıkamayan konuklarını, eliyle adeta havaya kaldırırcasına kavrayıp yanına çekebiliyordu.

Kendisine bu konu hakkında yöneltilen sorulara ise kısaca şöyle cevap veriyordu:

"Ben yeni bir kült yaratmaya gelmedim. İnsanların bu konuda yanlışya düşmelerini istemem. Çeşitli konferanslarda Sai Baba'nın kudretlerinin anlatıldığını duyuyorum. Bazı kimselerin hakkımda yazdıkları kitaplarda, mucize olarak tanımlanan olaylara sizler de rastlamışsınızdır. Fakat hepinizden ricam bunlara önem vermemenizdir. Bunların anlamını abartmayın. En önemli ve anlamlı kudretim, sahip olduğum sevgidir bilesiniz. Eşsiz olan âlâmet, etkili, evrensel ve her daim mevcut olan sevgidir."

Sai Baba, öğretisinin temel esaslarını anlatırken takipçilerine, anadili olan Telegu dilinde hitabederdi. Kendisine inananların dinlerinde ve mezheplerinde serbest olduklarını istedikleri biçimde ibadet edebileceklerini kimsenin inancından vazgeçmesine gerek olmadığını ısrarla vurgulardı.

"Benim amacım, bütün dinler tarafından beyan edilen tek Tanrı'ya ve O'nun doğrularına inananlar için ebedi düzeni kurmak yolunda çalışmaktır. Kimsenin kendi düzenini, inancını, dinini ve ibade-

tini değiştirmesine gerek yok. Ben inançları rahatsız etmek için gelmedim aksine hepsini onaylamaya ve doğru uygulanmasını teşvik etmeye geldim. Ancak böylece bir müslüman daha iyi bir müslüman, bir hristiyan daha iyi bir hristiyan, bir hindu ise daha iyi bir hindu olabilir."

Yaşamı boyunca insana dair her türlü sorunla ilgilenen Sai Baba, her gün çok sayıda ziyaretçi kabul ediyor, talebeleriyle yakından ilgileniyor, çeşitli yardım projeleri ile uğraşiyor, dersler veriyor, konuşmalar yapıyordu. Gelen mektupları bizzat cevaplardı. İlgili yerlere göndereceği mektupları da kendisi hazırlardı. Aşrama gelen hastalara şifa verir 'vibhuti' denilen kutsal külü bu şifalarda sıklıkla kullanırdı.

Tükenmek bilmeyen bir enerjiye sahipti. Gittiği her yerde çeşitli gruplar ya da kişilerle sohbet ederdi. Bir keresinde amacının ne olduğunu soran bir ziyaretçiye: "Benim misyonum tek ve basit sevgi ve şefkat yolu" demiştir.

Sai Baba, sürekli bir derin düşünme şekli olarak Sadhana'nın (Hindu manevi çalışmaları), önemini vurgular. Cehaletten ve karmik düzenden dolayı devamlı olarak yeniden dünyaya gelme (reenkarnasyon) döngüsünden çabuk çıkmak için Sadhana yapmanın önemini vurgular. Sai Baba, ruhun ancak Tanrı'ya adanmakla gerçek huzuru bulabileceğinin altını çizer ve bunun için gerekli olanın, başlangıçta sözlerle davranışların bir-biriyle tutarlı olmasıdır der.

Bedensel arzular (yiyecek, cinsel ilişki, alkol, et..) konusunda oldukça katı bir ahlâkçılık sergiler. Sai Baba'ya göre dünya sadece bir illüzyondur. Hakikat Tanrı'dır ve dünya hakikati bulmak için kullanılmaktadır. Tüm hayat birdir. Hayatın anlamı, Tanrı ve diğer yaratılanlarla beraber bu birliği deneyimleyebilmektir.

Sathya Sai Baba Organizasyonunun amacı, Baba'nın söylediği gibi "İnsanın içindeki ilâhi olanın farkına varmasına yardımcı olmaktır" Göreviniz, eylemlerinizi ve sözlerinizi de Bir'i vurgulamak, Bir'i deneyimlemektir. Din, ırk, mezhep ya da renk farklılıklarını önemsemeyin. Tüm eylemlerinize o birlik duygusunun eşlik etmesini sağlayın."

Sathya Sai Cemaati, Baba'nın öğretilerinin önemli bir kısmını oluşturan Seva (özverili hizmet) uygulamaları ile uğraşır. Toplumun ihtiyaçlarına yönelik yiyecek, ilaç, barınak gibi hizmetleri sağlamak, ihtiyaç sahiplerinin evlerine kadar giderek yardım etmek, ağaç dikmek, kan vermek gibi aktiviteler cemaatin asli görevlerindedir.

Sai merkezlerinde hem Sathya Sai Baba öğretileri hem de diğer dinlerin kutsal metinlerinin incelendiği çalışma grupları kurulmuştur. Bu hareket içinde

eğitim çok önemli bir yere sahiptir. Bu merkezlerdeki çalışmaların amacı evrensel insani değerlerin ve kutsal metinlerdeki ortak özelliklerin hepsini hayatın tümüne uygulanabilir olarak yaymak ve insanların inançları ve yaşamları üzerindeki farkındalıklarını artırmaktır. Sai Organizasyonu, 5 temel insani değeri destekler ve yaymaya çalışır:

*Sathya-hakikat,
Dharma-erdem,
Ahimsa-şiddetsizlik,
Prema-Tanrı sevgisi ve*

Tanrı'nın yarattığı her şeye karşı duyulan sevgi, *Shanti-barış*.....

"Planı sadece Rab bilir. Çünkü plan O'nundur. Biz sadece oyunun sahnede sergilenen bir bölümünü gördüğümüz için her şey çok karmaşık gelebilir. Ancak tüm öykü gözler önüne serildiğinde O'nu ve yüce planını takdir edeceksiniz. Bunun için de perdenin öte tarafına geçip yönetmenin kendisiyle temas etmeniz gerekir."

28 Mart 2011'de Sai Baba hastaneye kaldırılır. Bir ay kadar sonra 24 Nisan 2011'de vefat eder. Öldüğünde 85 yaşındadır. Cenazesine devlet büyükleri de dâhil olmak üzere 500.000'in üzerinde kişi katılır. Dünya'nın dört bir yanından siyasiler, sanatçılar, bilim insanları ve çeşitli milletlere mensup kişiler taziyelerini sunarlar.

TEK BİR ULUS VARDIR, İNSANLIK ULUSU
TEK BİR DİN VARDIR, SEVGİ DİNİ
TEK BİR LİSAN VARDIR, KALBİN LİSANI
TEK BİR TANRI VARDIR VE O HER YERDE HAZIR VE NAZIRDIR.

İnancın Temeli Şüphe

Konuşmacı: **Lesley Hazleton**
Çeviren: Duygu Doğancıoğlu
Gözden Geçiren: Nelda Bayraktar

Biyografi yazmak tuhaf bir iştir. Başkasının hayatının bilinmeyenine bir yolculuktur. Sizi ummayacağınız yerlere götürebilen bir keşif, bir yolculuk ve özellikle eğer benim gibi agnostik bir Musevi iseniz ve de hayatını keşfettiğiniz kişi Muhammed ise nerede olduğunuza hâlâ inanamayabilirsiniz.

Meselâ 5 yıl önce, kendimi her sabah puslu Seattle'da uyanırken buldum ve cevaplamanın imkânsız olduğunu bildiğim soru: Gerçekte ne olmuştu? Bir çöl gecesi, dünyanın bir ucunda ve tarihin neredeyse başında ne oldu? 610 yılının gecesinde Muhammed'e Mekke'nin yakınlarındaki dağda Kur'an için ilk vahiy geldiğinde ne oldu? Bu, İslam'ın en gizemli anıdır ve tabii ki, deneysel analize meydan okur. Fakat soru peşimi bırakmıyordu. Benim

kadar laik olan biri için sadece bunu sormanın bile tamamen küstahlık olarak görülebileceğinin farkındaydım. (Gülüşmeler) Ve suçumu kabul ettim.

Fakat bazı sınırlar diğerlerinden nettir. Böylece insan kutsallıkla karşı karşıya kaldı. Müslümanlar, Muhammed'in yaptığına inandılar ve bir akılcı için bu gerçek olmamasına rağmen umutlandırılan bir kurguydu ve hepimiz gibi ben de kendimi akılcı olarak görüyorum.

Haliyle, o gece olanlara dair ilk söylentilere baktığımda beni asıl etkileyen şey, o gece olanlardan ziyade, olmayan şeylerdi. Muhammed dağa havada yürür gibi süzülerek gelmemişti. Aşağıya "Şükürler olsun!" ve "Allah Birdir!" diye bağırarak koşmamıştı. Işığı ve neşeyi yaymamıştı.

Meleklerden oluşan bir koro yoktu, gökyüzünün müziği, sevinç, coşku yoktu, etrafını çeviren altın bir hale yoktu, Allah'ın elçisi olarak kesin ve önceden takdir edilen bir rolü yoktu. Bunların hiçbirini yapmaması tüm hikâyeyi dindar bir masala dönüştürenlere karşı şikâyet etmeyi kolaylaştırabilir. Ancak durum bunun tam tersi. Kendi kelimelerine göre, ilk başta kendisi bile olanların gerçek olamayacağına inanmıştı. "Bu, en fazla halüsinasyondur ya da gözlerimin ve kulaklarımın bir oyunu olabilir" diye düşünmüş olabilir. Bu belki de kendi beyninin ona karşı çalışmasıydı. En kötü ihtimalle, varlığı cin tarafından ele geçirilmişti; onu kandırmaya çalışan, hattâ yaşamını elinden almaya çalışan bir ruhtu. Aslında, o bir cin tarafından ele geçirilen mecnun olduğuna emindi, ancak kendisinin hâlâ canlı olduğunu anladığında ilk dürtüsü işini kendi başına bitirmesiydi: En yüksek uçurumdan atlayıp tüm bu deneyimine son vererek, yaşadığı dehşetten kaçmak.

Böylece o gece dağdan kaçan o adam neşeyle değil saf, ilkel bir korkuyla ürperdi. İkna ile değil, şüpheyile sarsılmıştı. Ve panik içinde yolunu kaybetmesi, tanıdık olan her şeyle bağını koparttı. Bu insan algısının ötesindeki 'şeyin' korkutucu farkındalığına sadece müthiş bir huşû (korku ve saygıyla karışık duygudurum) hali denebilirdi.

Bunu algılamak zor olabilir, biz şu an yeni bir uygulamayı ya da viral videoyu tanımlamak için 'korkunç güzel' kelimesini kullanıyoruz. (Viral

video veya reklam, internet üzerinde büyük çoğunlukla video yapımı olarak, e-posta yolu veya video paylaşım sitelerinde kullanıcıların ağızdan ağıza yöntemi ile yaydıkları bu yüzden de viral yani virüse benzetilen kendi kendine yayılan yeni nesil bir reklam metodudur) Belki de şiddetli bir deprem dışında, gerçek bir huşûdan korunuyoruz. Kapıları kapatıp, saklanıyoruz, kontrolün elimizde olduğuna inanıyoruz, ya da, en azından, kontrolün elimizde olduğunu umuyoruz. Kontrolün her zaman bizde olmadığı ve her şeyin açıklanamayacağı gerçeğini inkâr etmek için elimizden geleni yapıyoruz. Ancak ister akılcı olun ister mistik, ister Muhammed'in o gece duyduğu kelimelerin Muhammed'in içinden ya da başka biri tarafından geldiğine inanın; belli ki, o bunları deneyimledi. Ve öyle ki, bu güç onun varlığını ve dünyasını parçalayabilirdi ve bu mütevazı adamı sosyal ve ekonomik adaletin radikal savunucusuna dönüştürebilirdi. Korku makul olan tek tepkiydi, tek insan tepkisi.

Bazıları için çok insani, mesela muhafazakâr Müslüman ilahiyatçılar, hâlâ Muhammed'in kendisini öldürmek istediğinden (bu bilginin en eski İslâmi biyografilerde bile bulunmasına rağmen) bahsedilmemesini isterler. Onlar, Muhammed'in, umutsuzluğa kapılmayı bırakın, asla, tek bir an için bile şüphe duymadığında ısrar ediyorlar. Mükemmeliyete olan bu rağbet, onların insanın eksikliklerine tahammül etmesini engelliyor. Fakat tam olarak, şüphelenmedeki kusur nerede? İlk söy-

lentileri okudukça, fark ettim ki Muhammed'in şüphesi onu benim için tamamen canlı kıldı, onu bütünüyle görmemi sağladı, gerçekliğin bütünüyle bağdaştırmamı sağladı. Ve bunun hakkında düşündükçe, Muhammed'in şüphelenmesi daha mantıklı geldi, çünkü şüphe; inanç için esastır.

Eğer bu fikir ilk başta şaşırtıcı geliyorsa, şüpheyi, Graham Greene'nin bir zamanlar söylediği şekilde düşünün: "Şüphe, kalp meselesidir." Hiç şüphelenmediğinizde, geriye kalan şey inanç değildir. Bunun adı kesinlikle kalpsiz bir teslimiyettir. Böylesine bir şüpheyi duymadan gerçeğe sahip olduğunuzdan kendinizi emin görüyorsanız, bu denli bir kesinlik sizi hızlıca dogmatizme ve doğruculuğa dönüştürür ve böylece siz hislerini her an açığa vurmaktan çekinmeyen, kendisini inanılmaz derecede

haklı görmenin gururuyla cehaleti, bağnazlığı temsil etmeye başlarsınız.

Bu tarihin ironilerinden biri olmalı, Müslüman bağnazların favori sövgüleri bir zamanlar Haçlılar olarak bilinen Hıristiyan bağnazların kullandıklarıyla aynıdır: Latincedeki inançsız sözcüğünden çevrilmiş "İmansız" sözcüğü. Bu durumda daha da ironik olansa, onlar mutlakiyetleri yüzünden inancın karşısındadırlar. Aslında, onlar imansızlardır. Tüm dinlerdeki bağnazlar gibi, onların soruları yoktur, sadece cevapları vardır. Düşünceleri için mükemmel panzehiri ve zor zamanlarında yardım dileyecekleri sığınaklarını bulmuşlardır. Ne de olsa onlar tüm gece bir melekle gürleşen Yakup gibi, 40 gün 40 gece vahşi doğada kalan İsa gibi, ya da Muhammed gibi olmak zorunda değildirler.

Lesley Hazleton (1945)
tarih, politika ve özellikle orta doğu konularına odaklanan İngiliz-ABD'li yazardır.

İslam peygamberinin biyografisini anlattığı "Muhammed" isimli kitabı 2013 yılında yayınlanmıştır. 2010 PEN-USA kitap ödülü

aldığı "After the Prophet: The Epic Story of the Shia-Sunni Split" isimli kitabı Türkçe olarak 2013 yılında "Peygamberden Sonra: Şii-Sünni Bölünmesinin Epik Hikayesi" adıyla Kitabix yayınevi tarafından yayınlanmıştır.

Biz gerçek inancın kolay cevapları olmadığını fark etmeliyiz. Aksine gerçek inancın zor ve inatçı soruları vardır. Çünkü bu, devamlı bir çabayı gerektiren ve sürekli neyi bildiğimizi düşündüğümüzü sorgulayan bir süreçtir. Diğer bir deyişle, bizi sorunlarla ve düşüncelerle güreştiren bir süreçtir. Ve bu süreç şüpheyle birlikte gider, onunla hiç bitmeyen bir sohbet ve bazen ona karşı bilinçli bir meydan okumayı da içerir.

Ve bu bilinçli meydan okuma, benim bir agnostik olarak, inancımın olmasının sebebidir de. Evet inançlıyım, çünkü karşıt görüşü destekleyen bir sürü kanıtla rağmen Orta Doğu'daki barış olasıdır. Sadece bu konuya inanabilirim ve kendimi bu fikre adayabilirim. Boyun eğip sessizliğe doğru inzivaya çekilmenin aklımı çelmesine inat bunu kesinlikle yapacağım.

Çünkü umutsuzluk kendini gerçekleştiren bir olgudur. Eğer bir şeyi imkânsız olarak görüyorsak, onu imkânsız hale getirircesine davranırız. Ve ben, bu şekilde yaşamayı reddediyorum. Aslında birçoğumuz bunu reddediyor, ister ateist olalım ister deist ister arada bir yerde olalım, ya da daha ilerisinde, bizi bu hale getiren şey, şüphelerimize rağmen hattâ şüphelerimiz yüzünden inkârın umutsuzluğunu reddediyoruz. Geleceğe ve birbirimize inanmakta ısrar ediyoruz. İsterseniz buna saflık deyin. İsterseniz gerçek olamayacak kadar idealistlik deyin. Ama şu kesin: Bu insancıl.

Muhammed inancı olmadan, dar görüşlülerin cehaletini reddetmeden kendi dünyasında bu kadar radikal değişimler yapabilir miydi? Bence hayır. Bir yazar olarak geçen yıl 5 yılda, onu arkadaş edindim ve gördüm ki bugün Orta Doğu'da ve diğer yerlerde o'nun adına konuşan ve hareket eden aşırı uç bağınazlar tarafından o suistimal edilip durulmuş.

O, nüfusun yarısının cinsiyeti yüzünden baskı altına alınması karşısında dehşete düşerdi.

O, tarikatçılığın şiddetli bölücülüğü tarafından paramparça olurdu.

O, terörizmi olduğu gibi bağırarak söylerdi sadece suçluyu değil aynı zamanda inandığı ve çabaladığı şeylere karşı, edebe aykırı kötü örnekleri de.

O, Kur'an'ın söylediğini söylerdi: "Kim bir kişiyi öldürürse o bütün insanları öldürmüştür gibidir. Kim bir kişinin hayatını kurtarırsa bütün insanları yaşatmış gibi olur."

Ve o kendini tamamen barışın zorlu ve dikenli yoluna adardı.

Filmler ve Spiritüel Yorumlar

“Her Şeyin Teorisi”

Nelda İnan

Oyuncular: Eddie Redmayne, Felicity Jones, Emily Watson, David Thewlis, Harry Lloyd

Senaryo: Anthony McCarten

Yönetmen: James Marsh (Stephen Hawking ve Jane ile)

Müzik: Johann Johannsson

Tür: Biyografi, Romantik Dram

“Her Şeyin Teorisi” filmi bu yıl düzenlenen 87. Oscar törenlerinde ünlü İngiliz fizikçi ve bilimadamı Stephen Hawking’in hayatını olağanüstü biçimde canlandıran başrol oyuncusu Eddie Redmayne’e en

iyi erkek oyuncu ödülünü kazandırdı. Öyle ki, Stephen Hawking, film bittiğinde gözyaşlarıyla birlikte, Eddie Redmayne’nin kendisini inanılmaz gerçekçi bir şekilde oynadığını ve hattâ bazen kendisiyle karıştırdığını söylemişti.

Eddie Redmayne gerçekten de olağanüstü bir oyunculuk sergiliyor filmde. İngiltere'nin bilimadamlarını, sanatçılarını nasıl yetiştirdiğini gözönüne alırsak, bir rolün hakkının nasıl verilebildiği, nasıl bir çalışmanın sonucunda ve iltimasız o rolün sahibi olduğu da açıkça belli oluyor.

"Her Şeyin Teorisi"nin ardındaki hikâye ise Hawking'in varoluşun temelinde tek bir evrensel denklemi yani tek bir teoriyi bulmak amacıyla yaptığı bitmez tükenmez araştırmalara dayanmakta. Fizikçiler, bir yıldızın kendi yerçekiminin kuvvetiyle sonsuz yoğunluğun tekil noktasına doğru çöktüğünü ve zamanın orada durduğunu bunun, karadeliğin de kalbi olduğunu iddia etmektedirler. Hawking ise bu konuda şöyle söylemektedir: "Bu tekilliği tüm evrene uygulayabilir miyim diye yorulmak bilmeden çalıştım. Ve sonunda şuna vardım ki, zamanı geriye doğru sararak evreni de ilk oluştuğu tekilliğe getirebiliriz. İşte burası zamanın durduğu yerdir. Böylece biz her şeyin gerçek başlangıcına ulaşmış oluruz. Dolayısıyla evrenin asıl sebebi olan bir başka zaman yoktur burada. Evren kendi kendini Büyük Patlamayla birlikte varetmiştir."

Film, Cambridge Üniversitesinde astrofizik okuyan parlak öğrenci Stephen Hawking'in (Eddie Redmayne) daha sonra eşi olacak olan Jane Wilde (Felicity Jones) ile tanıştığı bir partiyle başlıyor gerçek anlamda. Jane o sıralarda aynı üniversitede Orta Çağ Şiiri üzerine lisans eğitimi almaktadır. Aralarında

aşka dönüşecek ilişki filmde yavaş yavaş örülürken, cep telefonlarının ve bilgisayarların şimdiki gibi yaygın biçimde kullanılmadığı 1960'lı yıllarda öğrencilik hayatının yanısıra romantik ilişkilerin de o zamanın ruhuna has bir tarzla yaşandığına yeniden tanık oluyoruz adeta. Nitekim partinin sonunda Jane'in peçete üzerine yazdığı telefon numarası, Stephen için inanılmaz kıymetli bir bilgi oluyor.

Elbet ki İngiltere'nin en saygın okullarında okuyan öğrencilerin, eğlenmeyi de bildikleri ve özgür ortamlarda kendilerini geliştirebildiklerine de tanık oluyoruz.

Bu arada şunu da belirtmemiz gerekir ki bir bilim adamının yetiştiği yer önce ailesidir. Stephen Hawking'in yakın arkadaşlarından birisi onun için şunları söylemişti: "Hawking'lerin evi sıradan ve geleneksel bir ev değildi. Orada ailenin tüm üyeleri inanılmaz bir düşünce ve tartışma özgürlüğüne sahipti. Bir keresinde öğlen yemeği sofrasında ailenin konuştuğu konuların beni ne denli şaşırttığını hatırlıyorum. Çünkü bunlar bizim evde asla konuşulmayan konulardı. Hawking'ler cinsellik, homoseksüellik, kürtaj gibi olağandışı konular üzerinde rahatça konuşup, fikirler öne sürebiliyorlar ve açıkça tartışabiliyorlardı." 1960'lı yılların başında bu tarz konuşmaların enine boyuna yapılabildiği bir ailede yetişmek elbet ki Stephen Hawking'e çok şey kazandırmış olmalı. Nitekim kendisi de ailesi hakkında daha sonra şunları söyleyecekti: "Anne ve babam her şeyi sorgulamamı ve daima büyük düşünmemi öğrettiler bana."

Stephen matematik ve fizikte üstün başarılar sağlamasına rağmen, arkadaşları ve hocaları tezinin çok önemli bir konu hakkında olması gerektiğinde hemfikir-dirler. Tam bu sırada karadelikler konusu ile ilgili katıldıkları bir konferansın kendisine verdiği ilhamla evrenin yaratılışı ve Zaman konusunu tez olarak incelemeye karar verir.

Soldaki siyah-beyaz fotoğraf Stephen ve Jane

Çalışmalarını sürdürürken Stephen'in kasları yavaş yavaş sinyal vermeye başlar. Ders çalışırken fincanı masadan düşürmesi, hafif sallanarak yürümesi ve diğer küçük ayrıntılar aslında olacak ve gelecek olanın işaretini vermektedir. Ve bir gün üniversite kampüsünde yürürken aniden düşerek başını feci biçimde yere çarpar. Doktorlar ona motor nöron rahatsızlığı olduğunu (ALS) ve iki yıllık ömrünün kaldığını söylerler. Kasları çok yakın zamanda kontrolden çıkacak, yürüyemeyecek, konuşamayacak, yutkunamayacak ve bedeninin önemli bir kısmını hareket ettiremeyecektir. Bununla birlikte beyni değişmeden kalacak, düşüncelerini istediği hızda kullanabilecektir.

Stephen'in konuşma çabaları da nitekim gitgide zorlaşmaya başlar ve sonunda hazırladığı tezle jüri önüne çıktığında evrenin yaratılışından karadeliklerin sorumlu olduğunu tartışmaya açar. Jüri bazı hataları olmasına rağmen

tezinin devrimsel olduğunu söyleyerek doktora tezini kabul eder. Bu arada Jane, Stephen'a onu sevdiğini söyler ve her şart altında yanında olacağını hem kendisine hem de onun ailesine açıkça beyan eder. Kısa zaman sonra evlenirler ve yine çok geçmeden bir oğulları olur.

Gerçek hayatında ise Hawking, 1965 yılında evlendiği Jane için şunları söylemişti (2013 Hawking Belgeseli): "Aşık olmam bana yaşamam için bir neden sundu. Jane güzeldi, nazikti ve hastalığımın sert gerçekliği karşısında tereddüt etmez biçimde dikiliyordu. Hastalığımdan önce hayattan çok sıkılıyordum. Çünkü hayatımda yaşamaya değer hiç bir şey göremiyordum. Ama daha sonra doktora derecem almadan hayatımın sona erebileceği gerçeğiyle yüzyüze gelmem, yaptığım işe ve araştırmalarımın daha fazla efor sarfetmemi sağladı."

Film tam da burada gerçek bir tekâmül ortamı sunan yeryüzünde, yine tekâmül vasatımız olan bedenlerimize odaklanmamızı ve üzerinde uzunca düşünmememizi sağlıyor kanımca. Çünkü söz konusu olan, sinir uçları artık hissetmeyen, kaslarının çok önemli bir kısmını yitiren ve en ufak bir ihtiyacı için bile başkasına muhtaç olan bir bedende son derece sağlıklı, hızla çalışan ve üretmek isteyen bir beyin ve bu bedenin idarecisi durumundaki ruhun ilâhi planda belirlenen kaderini yaşarken tekâmül etmesi. Ya da salt böyle olduğu için kimilerine göre edememesi...

İkinci çocukları doğduktan sonra Stephen Hawking kara deliklerin görünebilirliği üzerine bir teori ortaya koyar. İşte bu olay, teorisini dünya çapındaki hocaların katıldığı bir konferansta açıklayan Hawking'in ünlü bir fizikçi olmasına neden olur.

Film bilim, fizik ve formüllerden daha çok, sevgi, anlayış ve cesaret dolu bir ilişkiyi öne çıkarmakta. Jane, Stephen'in sağlığı, artan ünü ve çocuklarıyla uğraşırken diğer yandan kendi tezi üzerinde çalışmakta ve doğal olarak da çok yorulmakta ve zaman zaman yılmaktadır. Tükendiği bir anda annesinin de yönlendirmesiyle kilisedeki koroya katılır ve orada eşi hastalıktan dolayı ölmüş olan piyano hocası Johathan ile tanışır. Jonathan kısa zamanda ailenin en yakın dostu, çocukların arkadaşı ve Stephen'in destekçisi olur. Film esnasında Jane ile Jonathan'ın birbirlerine karşı

duydıkları ilginin farkında olmamız sağlanıyor. Bununla birlikte Stephen'in ateistliği karşısında Jane'in filmde sıkça altı çizilen Katolik inancından kaynaklanan sadakatle bu ilginin daha ileriye gitmediğini de anlıyoruz.

Ünü gitgide artan Stephen Hawking Bordeaux'daki bir konferansta zatürreden dolayı kriz geçirir ve kaldırıldığı hastanede bir daha asla konuşamamasına neden olacak bir operasyon geçirir. Bu kritik kararı onun adına Jane vermek zorundadır.

İşte tam bu sırada konuşma terapisti Elaine (Maxine Peake) girer hayatlarına. Elaine özel bir renkli tablo vasıtasıyla Stephen'a gözlerini kırpması yardımıyla alfabeyi öğretecektir. İkisi çok güzel anlaşır ve hattâ aralarında flörtöz bir ilişki de doğar. Bu arada Amerikalı bir ses mühendisi kendi eseri olan çok önemli bir aygıtı tanıtır onlara. Artık basit bir parmak hareketiyle bastırarak ifade ettiği harfler bir ekranda gözükecek ve bunlar da sese dönüşecektir. (Bu arada ekranda beliren sözcükleri ses olarak ilk kez duyduklarında Jane'in tepkisinin: "Ama bu Amerikan aksanı" demesi, tipik bir İngiliz davranışı diye de görülebilir.) Bu Stephen için müthiş bir kolaylıktır. Nitekim uluslararası best-seller olan "Zamanın Kısa Tarihi" isimli kitabını bundan sonra yazacaktır.

Bu arada ödüller de birbiri ardına gelmekte ve Stephen Amerika'ya davet edilmektedir. İsteksiz bir şekilde karısına

ödülü almaya Elaine ile birlikte gideceğini duyurur. Çünkü her ikisi arasındaki ilişki artık gözlerden saklanmayacak bir hale dönüşmüştür. Jane ve Stephen artık evli kalamayacaklarını anlamışlardır. Bu boşanmalarının da ilk sinyali olmuştur.

Amerika'daki ödül töreninde katılımcılardan birisi ona hastalığının onu nasıl etkilediğini ve nasıl bir felsefeyle hayata baktığını sorar. Ona cevap vermeye çalışırken, ön sırada oturan bir genç kızın elinden yere düşen kalemi almak üzere hayali biçimde koltuğundan kalktığını, yere eğildiğini ve kalemi ona verdiğini görürüz. Buna rağmen motive edici bir konuşma yaparak **"Kurban, eğer isterse hayatını sona erdirme şansına sahip birisidir ama ben bunun büyük bir yanlış olduğunu düşünüyorum. Çünkü hayatımız ne kadar kötü görünürse görünsün, her zaman yapabileceğimiz ve başarabileceğimiz bir şey vardır. Çünkü bir yerde hayat varsa, ümit de vardır"** diye devam eder.

Stephen Hawking gerçek hayatında yattığı hastanede bir lösemi hastasıyla aynı odada kalırken onun durumunu inceler ve kendisinininkinin daha katlanabilir olduğuna karar verir. Hastaneden çıktıktan kısa bir süre sonra rüyasında idam edildiğini görür. Her iki tecrübe neticesinde ise hayatta daha yapmak istediği şeylerin olduğunun farkına varır. Film, Hawking'in gerçek hayatıyla neredeyse birebir eşleşmektedir. İçinde

bulduğu zor durumdan şikâyet etmemekte, elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışmaktadır ki bu, zor durumda olanlar için güzel bir örnek oluşturmaktadır.

Filmin sonunda Stephen Hawking'in eşiyle birlikte, Kraliçe Elizabeth tarafından verilen şövalyelik nişanını almak üzere saraya davet edildiklerine tanık oluruz. Oraya ailecek gitmişlerdir. Sarayın bahçesinde oyun oynayan çocuklarını yukarıdan seyrederken Stephen "Eserlerimize bak" diyerek onları işaret ederek, birlikteliklerinin meyvelerinden hoşnut olduğunu ifade eder. Bununla birlikte daha sonra şövalyelik nişanını hükümetin bilime ayırdığı bütçenin düşüklüğü nedeniyle reddettiğini öğreniriz.

Son sahne evrenin başlangıcına gitmek için filmi geriye sarmamız gerektiğini ve evrenin böylece gitgide küçüleceğini ve yok olacağını söyleyen Stephen Hawking'in tezine uygun şekilde Hawking ile Jane'in ilk tanıştıkları partiye kadar geriye gider. Bitiş yazısında ise çiftin daha sonra boşandıklarını ve her ikisinin de yeniden evlendiğini öğreniriz. Bununla birlikte çift günümüze değin arkadaşlıklarını ve dostluklarını devam ettirmektedirler.

Her Şeyin Teorisi filmi, sadece evrenin başlangıcındaki bilimin hikâyesini sunmuyor, aynı zamanda aşkın ve sevginin de bilimini sunuyor ve hayatın zorluklarının bizi ve ortaya koyduklarımızı nasıl şekillendirdiğini de anlatıyor.

İnsan Ruhu İfşa Ediliyor

Kryon Celsesi,
Medyum: Lee Carroll,
Çeviren: Necati Tarıman
13 Aralık 2014, San Rafael, California

S elâmlar sevgili varlıklar, ben Manyetik Hizmetten Kryon. Ekibin gelebilmesi ve burada bulunanlar arasındaki duyarlı kişilerin bunu hissedebilmesi için bir an için duraklamak istedik. Beklentilerin ötesine geçen bilgileri vermek gerçekten çok zor oluyor. Bilgiler verildikten sonra bile bunların sizin aklınızda kalıp kalmadığı pek bilinmiyor çünkü bunların bazıları çok ileri bilgiler oluyor.

Bu 2014 yılının son mesajıdır. Önünüzde oturduğum son iki defa size özetler vermiştim ama bu hiçbir şekilde bir özet olmayacaktır. Bu celse bir sonraki adımdır. Bu celsenin başlığını "İnsan Ruhunun İfşa Edilmesi" olarak belirledim. Bu bilgilerle aslında izahı mümkün olmayan şeylerin açıklan-

masına başlanmaktadır ama olayları birbirine bağlamamız gerekmektedir ve bu işi bu yıl içinde yapmak istedim.

İletişimin Zorluğu

Neler yapmaya çalıştığımızla ilgili bir örnekle başlamak istiyorum. Size ruhtan söz etmek istiyorum. Size şimdiye dek hiç kullanmadığım terimlerle anlatmak isterdim ama bunu yapamam. Sizde bununla ilişki kurmak için gerekli sözcükler, deneyim veya enerji yok. Buna ek olarak, nereye gittiğinizle ilgili hiçbir fikriniz yok ama yine de her şey çok güzel. Bir örnek: Şimdi bir an için diyelim ki, başka bir gezegenden gelen bir uzay gemisi iniyor (sadece varsayın). O dost bir gemi ve içinden insansı (humanoid) bir çift

çıkıyor. Size isimlerini ve nereden geldiklerini söylüyorlar ve sizin dilinizi konuşuyorlar. Siz onlara baktığınızda, bir şekilde onların içinde sizin içinizde varolan Tanrı tohumu olmadığını anlıyorsunuz. Bu onların senaryolarının bir parçası değil ama yine de bunlar zeki varlıklar ve insanlarla ilgileniyorlar. Siz karşılıklı konuşmalar sırasında ilginin genellikle akademik mahiyette olduğunu ve gerçek bir şefkat olmadığını fark ediyorsunuz. Bir an için bu varlıkların güvenli olduklarını, bir keşif gezisi yaptıklarını ve onlarla konuşabilen tek İnsan olduğunuzu varsayalım. Bu varlıklar bu durumda insanlık hakkındaki bilgilerinin hepsini sizden edineceklerdir. Size ne gibi sorular yöneltebilirler ve neler bilmek isteyebilirler? Sadece varsayımlar temeline dayalı tahminler yürütelim isterseniz.

Bu varlıklar insanlık tarihi hakkında her şeyi biliyorlar ama onlar için çok önemli olan ve sadece bir insan tarafından cevaplanabilecek bir soruları var. Size şöyle diyorlar: "İnsanları uzun zamandan beri izleyip inceliyoruz ama bizim için hâlâ gizem oluşturan bir şey var. Bir şeyi bir türlü anlayamadık. Lütfen bize 'sevgiyi' anlatın."

Nereden başlıyorsunuz? Hangi sevgiden söz edersiniz? Onlara gezegeniniz için hissettiğiniz sevgiden mi, eşiniz için hissettiğiniz sevgiden mi, yaşamınızdaki hayvanlar için hissettiğiniz sevgiden mi, atalarınız için hissettiğiniz sevgiden mi, anne ve babanız için hissettiğiniz sevgiden mi yoksa kaybetmiş

olduğunuz insanlar için hissettiğiniz sevgiden mi söz edeceksiniz? Nereden başlamak isterdiniz? Kaç çeşit sevgi var acaba? Bunlar arasındaki farklar nelerdir? Şimdi tüm bunları anlatmaya çalışsanız ve bunun için yeterli zamanınız olsa bile, nereden başlardınız? Sevginin çevresindeki o görünmez duygusal alanı nasıl tanımlardınız?

İsteddiğiniz her şeyi söyleyebilirdiniz ve onlar da dinleyeceklerdir ama pek fazla bir şey anlayamayacaklardır. Çünkü onlarda bu kavramlar yoktur. Aşık olduğunuzda ruhsal bir yoğunluk, tadını alabileceğiniz ama görünmez, kanıtlanamaz ve ölçülemez olan bir şey vardır. Yeni doğmuş bebeğinizin gözlerine bakarsınız, orada sevgi görürsünüz ve anında bir iletişim kuru- lur. Sevginin etrafında çok güzel olan ve titreşen bir alan vardır. İki insan birlikte bir bağ oluştururlar ve biraraya geldiklerinde gerçek anlamda üçüncü bir enerji ortaya çıkar. Sevgi mesafe tanımaksızın anında iletişim kurar. Aslında bu dilden daha fazlasıdır. Tüm bunları bu varlıklara nasıl anlatacak, nasıl açıklayacaksınız?

Şimdi onların önünüzde oturduklarını ve sizi dikkatle dinlediklerini varsayalım. Siz konuştuğunuzda onlar da not almaktadırlar. Gitme zamanı geldiğinde içtenlikle teşekkür ederler ve elinizi sıkırlar. Size minnettar kalmışlardır. Araştırmalarını yapıp bitirmişlerdir ve uzay gemisine binerek yola çıkarlar. Yalnız kaldıktan sonra bu varlıkların birbirlerine neler söylediklerini hayal

edebilir misiniz? İşlerini bitirdikten sonra geri dönerken Dünyaya ilk geldikleri andan daha fazla şey bilmemektedirler sevgi hakkında. Bunun nedeni sizin söylediklerinizin hiçbirini ayırt edememiş olmalarıdır. Hiçbir zaman deneyimlemedikleri bir şeyi zihinsel olarak tam algılayamazlar. Bunu duyabilir, dinleyebilir ve akademik anlamda "bilgi sahibi" olabilirler ama daha fazlası olamaz.

Bu akşamki bulmacamız budur ve sizin sadece özümseyebileceğiniz şeyler söyleyeceğiz size. Bu nedenle üçüncü dile geçiyoruz, kalp düzeyinde sezginin ve ruhsal anlayışın dili. Sizin olabildiğince fazla şey anlamanızı istiyoruz.

Gözden Geçirme

İnsan ruhu hakkında önceden neler söylemiş olduğumuzu gözden geçirelim. Ruh bedenin bir parçası değildir ama bedensel düzeyde içinizde barınmaktadır. Dolayısıyla kimyasal bir şey, snapslarla (beyinde yaratılan) ilgili bir şey ve sezgi değildir. O sizin şimdiye dek incelediğiniz hiçbir şey değildir. Ruh şimdilik anlamanız mümkün değildir çünkü o sizin 3 boyut biliminiz içinde kendiniz için yaratmış olduğunuz hiçbir kutuya sığmamaktadır. Ruh, Yaratıcı'nın yani "tüm var olan" dan sorumlu olan Yaratıcı Kaynağın bir parçasıdır.

Çok uzun zaman önce Yaratıcı Kaynak çok güzel ve hayırsever bir sis-

tem yarattı ve bunun tamama erebilmesi için de bir Evrene gerek vardı. Şimdi Galaksiler, gezegenler ve yaşam var. Bunların hepsi zaman içinde biraraya getirildi ve tesadüfen değil, uygun ve düzgün bir şekilde ortaya çıkarıldı. Gezegeni yaratmış olan Yaratıcı Kaynak hâlâ sizi çevrelemektedir. Sizin içinde bulunduğunuz Galaksi de bir şekilde sizin içinizdedir ve saklanmaktadır. Saklanmaktadır çünkü bu sizin özgür iradeniz ve seçiminizle gezegende ne olduğunu keşfetmeniz için yapılan sınavın bir parçasıdır. Onu daha da saklı hale getirmek için, siz bilginin sadece belirli bir bölümünü kullanıp anlayabiliyorsunuz ve bu nedenle de her şeyi bilmediğinizin de farkında değilsiniz. Siz olayın büyüklüğünün veya ne olduğunun farkında değilsiniz ama sezgisel olarak bazı şeyleri fark ediyorsunuz çünkü sezgisel olarak her insan daha fazla bir şeyler olduğunu "hisseder."

Sevgili insanlar, tarihinizde ne kadar geriye bakarsanız bakın, gezegene geldikten sonra hemen Yaratıcıyı aramaya başladınız. Bunu içinizdeki sezgi nedeniyle yaptınız. Bunun nedeni Pleiadeslilerin buraya gelip size değiştirilmiş DNA ile birlikte aydınlık ve karanlık bilgisini vermiş olmalarıdır. Bu yaratılış öyküsüdür ve farkındalık sizi her şeyin kaynağını aramaya itmektedir.

İnsan ruhu sizinle ilgili her şeye nüfuz etmiştir. Yeri belirlenemez ve saf çok boyutlu enerjidir - sizin ölçebile-

ceğiniz her şeyin çok ötesinde olan kutsal enerji. O sizin şimdiye dek gördüğünüz hiçbir ölçüğe sığmaz. Bunun için bir sözcüğünüz bile yok. O bir insanın sahip olabileceği her türlü duyusal algının çok daha üstünde olduğu için onun için renk de belirleyemezsiniz. Sizin hissettiğiniz tarafı ise sevgi parçasıdır. Bunu hiçbir şekilde açıklayamazsınız çünkü kavramsal olarak sizin düşünme yetinizin ötesine geçmektedir. Siz ne Ruhunuzu, ne de Yaratıcıyı açıklayamazsınız ama orada olduğunu bilirsiniz.

Ruhunuzun cinsiyeti yoktur. Kendine özgü ve güzeldir ve ihtişamla doludur ve herkesin içinde bulunur. Sevgili varlıklar, o benim içimdedir. Ben bir insan değilim ama yine de o benim içimdedir! Size onur ve minnettarlık konumundan hitap ediyorum. Ben hiçbir zaman insan olmadım ve bazen sizlerin nelerden geçtiğinize ve nelerle baş etmek zorunda olduğunuza inanamıyorum. Benim için asıl şaşırtıcı durum sizin bunun için gönüllü olarak başvurmuş olmanızdır. Ancak, Ruh sizin hayal edebileceğiniz her şeyden daha büyüktür. Ruh evren için şefkatin motorudur.

DNA Bağlantısı

Ruh sizin DNA'nızın bir parçası mıdır? Evet, tabii. DNA her insanda ruh enerjisinin belirli bir şekilde taşınmasına izin verir. Ruhun DNA'nın hangi tabakalarında bulunduğunu belirlemiştim ama hepsi bu değil. Ruh

bedeninizdeki her bir kimyasaldadır ve bilincinizin enerjisinde sizin bilmediğiniz şekilde yer alır. Bilmediğiniz yollarla erişim sağlanabilir ve sizi her türlü ölçünün ötesinde sever. Onun ne olduğunu size söyleyemem çünkü bunu anlayabilmek için gerekli kavramlara sahip değilsiniz. Ancak, eğer bir an için gördüğünüz en güzel renkleri düşünürseniz, o zaman bunu ruhun ambalaj malzemesi (dışarıdan görünüşü) olarak kabul edebilirsiniz. Hissettiğiniz en hayırsever güç Ruhun kapısıdır. Herhangi birine karşı hissettiğiniz veya herhangi birinin size hissetmiş olduğu en büyük sevgi, Ruhun sizinle konuşmasının açılış kelimeleri olacaktır. Bu Dünyada deneyimlemiş olduğunuz her şeyin üstündedir ve Pleiadesliler bunu biliyor ve anlıyorlardı. Yaratıcı Kaynağın verdiği izinle onu size uzun zaman önce verdiler. DNA'nız değiştirildi ve şimdi bu nedenle 23 kromozoma sahipsiniz.

Sevgili varlıklar, bugün size söylediğim şeyler inanılmayacak kadar uçuk, tuhafın ötesinde ve çok garip gelebilir. Buna hazırlıklıyız ama yine söylüyoruz çünkü pek çoğunuzun bunları duyması gerekiyor. Ben hem burada bulunan, hem de daha sonra dinleyip okuyan yaşlı ruhlara hitap ediyorum. Hepiniz bunlarla bir bağ kuramayacaksınız ama birçoğunuz gerçeği hissedeceksiniz. Size kim olduğunuzu söylemek istiyorum ve bu bilgiyi size daha önce bu şekilde vermediysem, şimdi bunu dinlemeniz gerekiyor.

Başlangıç

İnsanlık Pleiadesliler tarafından tohumlanmaya hazır hale geldiği dönemde, sizler gezegende bulunan hayvanların bir parçasıydınız ve o anda bulunduğunuz evrim aşamasında olacak şekilde tasarılanmıştınız. Sizler gerçekten de evrim merdiveninin en üst basamaklarındaydınız, mağara adamlarının çok ötesine geçmiştiniz ve hazırınız. Görünüş itibarıyla şimdiki halinize benziyordunuz ve şimdi davrandığınız gibi davranıyordunuz. Plana göre hazırınız. Evrim planında bu gerçekten de çok uzun zaman önce değildi. İnsandınız ve o zamana kadar sadece birkaç gezegende varolan bir şeyi almaya hazırınız ve DNA'nızda 24 kromozom vardı. (evrim merdiveninde hemen sizin altınızda yer alan maymunlar gibi)

Bu süreç 200.000 yıl önce başladı. Diğer hayvanlarda olduğu gibi birçok tür yerine sadece bir İnsan türü olmasını sağlamak için onlardan 100.000 tanesi sürece hazır hale getirildi. Biliminiz bile doğada her canlıda birçok tür varken ve doğanın bu şekilde çalıştığı bilinirken, insanlarda neden sadece bir tür olduğunu sorgulamaktadır. Ezoterik açıdan soru şudur: Lemurya'nın kurulması zamanı geldiğinde ve tohumlama olduğu şekilde gerçekleştiğinde, tohumları almak üzere burada bulunanlar kimlerdi? Size göre bunlar dünyanın biyolojik evrim sürecinde yukarı doğru çıkmış olan normal insanlar mıydı? Bu sadece

tesadüfen gezegenin Âdem ve Havva'sı olan başka hayvanlar mıydı? Buna yanıt, hayırdır. O sizdiniz ve sizler bu an için Pleiadesten enkarne olmuştunuz.

Size bir şey söylemek istiyorum. Reenkarnasyonun sadece bu gezegenle sınırlı olmadığını bilmeniz gerekir. Bunu zaten biliyorsunuz, öyle değil mi? Başka bir yerlerden gelmeniz gerekiyordu. İnsan nüfusunda üssel bir artış gerçekleştiğinde, buraya gelen ruhlar hangi havuzdan gelmektedirler? Yanıt, başka yerler olmalı. Ruhsal yaşam yokluktan çıkmaz. Ruhlar bu gezegenin bir parçası olmak için hazır- lar ve bekliyorlar.

Burada 200.000 yıldan beri gerçekleşen reenkarnasyon diğer gezegenlerde milyonlarca yıldan beri olup durmaktadır. Sizler Pleiadeslilerden geldiniz. O zamanlar erişmiş olduğunuz gelişmişlik aşamasından vazgeçmeyi, temel düzeye gerilemeyi ve tohumlanmayı kabul ettiniz. Bunun nedeni sizlerin "Ruh hatırlaması" denilen belirli tür bir kimyasal hazırlık durumunda olmanızın gerekmesiydi. Sizin şimdiye kadar hiç duymadığınız bu şeyler, tohumlanmanın başarılı olması için doğru olmalıydı. DNA'nın iki kromozomunun birleşip 23 kromozoma indirgenmesinden sonra yaşamın başarıyla sürdürebilmesi için uygun bir biyolojik beden olması gerekiyordu.

Yaratılış Öyküsü

Dediğimiz gibi, bu sizin yaratılış öykünüzdür. Gelin öyküyü basit şekilde anlatalım ki, sizler de zamanınızın mitolojisi ile bağlantı kurabilesiniz. Âdem ve Havva çok özel varlıklardı ve onlar sizdiniz. Başka bir yerden gelerek burada enkarnel olmuşlardı ve aydınlık ile karanlık bilgisini almaya da hazırıldılar. Bu süreç tesadüfi veya rastgele değildi ve kutsal kitaplarınızda bunlar yazılıdır. İşte siz busunuz. Sizler sadece yaşlı ruhlar değil, çok özel yaşlı ruhlarsınız. Sizler birçok bakımdan inanılmaz özellikleri olan bir yıldızlar sistemi olan Pleiades sisteminizden geliyorsunuz. Orada her şeye sahipken, burada her şeyden yoksun kaldınız. Çünkü o zamanlar bugünün potansiyelini görmüştünüz. Son 100.000 yıl boyunca dünyada kaç ömür sürdürdünüz? Bugüne ulaşabilmek için başınızdan neler geçti ve nelerle başetmek zorunda kaldınız? Muazzam bir performans sergilediniz.

Size olayın nereye gittiğini ve nereye gidebileceğinin potansiyelini anlatmak istiyorum. Bundan sonra da sizler için bir zaman çerçevesi çizeceğim ama sizleri bu işin ne kadar süreceği bağlamında korkutmak istemiyorum. Bununla birlikte, size neler olabileceğiyle ilgili potansiyelleri göstermek istiyorum ve iş tam da burada biraz tuhaflaşmaktadır.

Galakside Yaşam

Galaksinizde sizinkinin dışında yaşam olduğuna inanıyor musunuz? Eğer bunun için kanıt bekleyenlerdenseniz, o zaman okumaktan vazgeçebilirsiniz çünkü o kanıtı elde etmeniz epey uzun zaman alacak. Ancak, bazı şeyler için kanıtı ihtiyaç yoktur. Gençken sahile gittiğinizde gezegende bunun gibi başka sahiller de olup olmadığı konusunda kafa yorar mıydınız? Böyle bir durumda da, "Onların hepsini görüp kesin kanıt elde edinceye kadar başka sahil ve plaj olmadığını kabul edeceğim." şeklinde bir beyanda mı bulunurdunuz? Tabii ki hayır. Denizlerin, okyanusların olduğu yerde bunun olmasının kaçınılmaz olduğunu ve dolayısıyla sahillerin her yerde olduğunu düşünürdünüz. Siz bir veya birkaç tanesini görseniz de, başka yerlerde onbinlerce kutsal olacaktır. Sağduyu bunu söyler. Aynen bunun gibi, Galakside yaşam da her yerde vardır. Oralarda da aynen dünyada olduğu gibi ve aynı süreçlerden geçerek gerçekleşti. Yaşam geliştirmiş olan varlıkların sadece sizler olması fikri her türlü makul düşünceye ve sağduyuya terstir. Bununla birlikte, yine de "Böyle bir şeyi kabul etmek bana çok zor geliyor." diyebilirsiniz. Eğer durum böyleyse, siz de yaratılış mitolojisini her türlü bilimsel olasılık hesabının üstünde görmeye programlanmış olan bireylerden birisiniz demektir. Bundan dolayı bir yargılama olmayacaktır tabii ama bu sizin kendi büyüklüğünüzün farkına varma sürecini geciktirebilir.

Pleiadesliler dediğimde kimi düşünüyorsunuz? Zihninizde nasıl bir şey canlandırılıyorsunuz? Belki de insansı biçimi olan, biraz daha uzun ve çok akıllı varlıklar mı hayal ediyorsunuz? Belki de onlar araçları ile geldiler. Yoksa araç kullanmadan gelmiş olabilirler mi acaba? Eğer buraya anında geliyorsa (gerçekten de öyle geliyorlar), o zaman onlarda sizde olmayan neler var acaba?

Yedi Kızkardeş

Size tohum ebeveynlerinizle ilgili bir resim çizmeme izin verin. Pleiades sistemi veya Yedi Kızkardeş Yıldız Takımı aslında 9 Güneşten oluşmaktadır. Bu sistem içinde üç adet yaşama müsait olan gezegen vardır (hepsi de Pleiadesliler tarafından iskân edilmiştir). Pleiadesliler 2 milyon yıldan beri aydınlanmış insanımsı varlıklar olarak yaşamaktadırlar. Kendi durumunuzla bir mukayese yapın. Sizlerin tarihiniz 200.000 yıl geriye gider ve bunun 100.000 yılında tohumlanmış yaşam sürdürdünüz. Esas itibarıyla her şey 50.000 yıl önce Lemurya'da ve ilgili diğer yerlerde başladı. Oysa size biraz önce Pleiadeslilerin 2 milyon yıldan beri aydınlanmış yaşam sürdürdüklerini söyledim.

Bu hesaba göre, sizden 8 kez daha yaşlı olan bir toplum söz konusudur, sekiz kez. Onlar da sizin geçtiğiniz yollardan geçtiler, neredeyse tümüyle aynı yollardan. Onlar da sizler gibi büyüdüler ve olgunlaştılar ve onlar için

de bir zaman çerçevesi geçerliydi. Belli bir zamanda, sizde şimdi olduğu gibi, onlar da mezuniyet aşamasına geçtiler ve o andan sonra her şey değişti. Onlar 2 milyon yıldan beri varlıklarını sürdürüyorlar ve bu sürenin önemlice bir bölümünü, yaklaşık 10.000 yıl, birbirlerini öldürerek geçirdiler. Size tanıdık geliyor mu? Birbirlerini öldürdüler! Gerçekten de o zamanlar onlar bilincin oyun sahası aşamasındaydılar, birbirlerine taş atıyorlar ve küfür ediyorlardı. Olgunluktan kaynaklanan zerafetin zerresi bile olmaksızın karanlıkta debelenip duruyorlardı. Siz de aynı yollardan geçtiniz ve hâlâ bu sorunlarla boğuşuyorsunuz. Onlar da zamanın bir noktasında, işaret noktasını geçtiler ve aynen sizin gibi bilgi almaya başladılar.

Pleiadeslilerin Özellikleri

Sevgili varlıklar, onların DNA'sı da sizinki gibi yapılandırılmıştır ve sadece kimyasal bileşim farklıdır. Siz muhtemelen bunu biliyordunuz. Aynı şablona Galaksinin her tarafında rastlayabilirsiniz. Çünkü bunu burada yaratan ilkeler yer yerde aynen geçerlidir. Bu Galakside temel yapı taşıdır. Bu yapı sizin Güneş sisteminizde bile var ve bugün izlemekte ve gözlemlemekte olduğunuz yerlere gidebildiğiniz zaman siz bunu görebileceksiniz. DNA'yı bulacaksınız! İşte o zaman "Vay canına" duygusu ortaya çıkacak. Ondandır sonra bunun her yerde doğal olarak gerçekleşen bir süreç olduğunu anlamaya başlayacaksınız. Pleiadesliler büyüyüp olgunlaştıkça,

onların DNA'sı daha yaşayabilir hale geldi ve yüzde olarak ifade edilen randımanı artırmaya başladı - %44, %54, %55, %66, %77, %88. %88 düzeyinde neler olduğunu size söyleyeyim. O noktadan itibaren ruh ile bir olmaya başlıyorsunuz. Sizler ilâhi olmak üzere tasarımılandırınız. Bunu biliyor muydunuz? Size bir şey söylemek istiyorum. Sizler sonsuza kadar yaşamak üzere tasarımılandırınız! Sizin tasarımımanız yenilenebilir biyoloji temeline dayalıdır. Her bir hücre, özellikle de içinizdeki tanrısallık sürekli kendisini yeniler. DNA randımanı arttıkça, hücresel yenilenme ana planı kullanarak yeni hücreler yaratır. Şimdi olduğu gibi kopyalanmaz.

Bu hücresel yapı asla gerçek anlamda yaşlanmaz. Başka bir ifadeyle, hiç yaşlanmazsınız! Şimdi "Bunun hepsi çok hoş ve güzel de, insanların hiç yaşlanmadığı durumda aşırı nüfus artışı ile nasıl başa çıkacağız?" diyebilirsiniz. Size bir ipucu vereyim. Pleiadeslilerin üç gezegeni var. Bu size bir şey söylüyor mu? Belli düzeye geldiğinizde etrafta dolaşmayı da, evreni de öğrenirsiniz. Bu aşamadan sonra bunlar sorun olmaktan çıkar ve ortada sadece güzel ve kolay bir seçim kalır. Buna ek olarak, ürememeyi salık veren tanrısal bilgelik vardır ve bu da özgür iradenizle ve ortak akıl ile aşırı nüfus artışını kontrol altında tutabilirsiniz anlamına gelmektedir.

Bir Pleiadesli sizin yaşamınızda bir meleşe en yakın gelebilecek bir varlık-

tır. Onlar %88 randıman ile yaşıyorlar, fiziği kontrol ediyorlar ve bunu âlet edevat kullanarak değil, doğal olarak yapıyorlar. Onlar dolaşık halde olmak istedikleri her şey ile dolaşık haldeler (dolaşıklık, fizik terimi olarak kullanılmıştır). İnsan Ruhu ilâhidir, her şeyin üzerinde bilge kontrol ile fizik bunun çekirdeğindedir. Yaratıcı Ruh'tadır. Yaratıcı Kaynak evrenin üstat fizikçisidir. Siz eğer burada %88 düzeyine gelmişseniz, her şeyi kontrol edebilirsiniz demek olur bu. İşte sizin içinizdeki tohum budur. Bu size tanıdık geliyor mu? Dünyada yaşamış olan üstatların bazıları çok çarpıcı ve dikkate değer olan neler yapmışlardı? Sağduyunuzu kullanın. Fizik üzerindeki kontrollerini kullanıyorlardı onlar. Mucize mi diyorsunuz? Belki de üstatlarınkine benzer yetenekler sadece %88 düzeyindeki randımanla çalışan DNA'nın göstergesidir.

Pleiadesliler başkaları tarafından tohumlanmıştı. Daha önce Orion ve Arkturus hakkında konuşmuştuk. Bunlar sizlerin tohum büyükbaba ve büyükannelerinizdir. Bunlardan daha önce olan başka bir toplum da var ama siz onların ismini hiç duymadınız şimdiye dek. Zaman ölçeğini düşünürseniz makul bir temele oturabilirsiniz. Sizin gezegeninizin yaşı 4 milyar yıldan fazladır. Siz tüm bu süre boyunca neredeydiniz? Siz mahalledeki yeni çocuksunuz ve gerçekten de yenisiniz. Dünya soğuma aşamasındayken Galakside neler olup bittiğini hayal etmeye çalışın. Bir milyar yılın ne

kadar uzun bir süre olduğunu kavrayabiliyor musunuz? Bu süreler içinde nelerin olup bittiğini ve kendi döngüleri içinde devam eden yaşamı hayal edin. Burada sağduyuya hitap ediyorum ve bunun içinde olasılık hesapları vardır. Bunları kendilerine bilim insanları diyen kişilere ithaf ediyorum.

Sevgili varlıklar, şu anda Galaksideki tek özgür irade gezegeni Dünyadır ve seçilen her gezegende bu özellik vardır, her seferinde bir kez. Sizler kısa süre önce önemli bir işaret noktasını geçtiniz. Bu Galakside bulunan tüm ilâhi DNA sahibi varlıklar sizi biliyorlar. Sinyal Aralık 2012'de gönderildi. Size bunun neye yol açtığını söyleyeyim. Bu kutlama, ümit, ziyaretçiler ve yardım getirir. Artık gerçek olgunlaşma sistemi başlıyor. Sizlerle ilgili bu olasılık "verilmiş" değildi. Aslına bakarsanız, bunu son anda başardınız.

Ruhsal Gelişme

Partnerim gün boyunca size bedeninizin hücresel yapısı içindeki ruhsal gelişimi anlattı. Bu gelişme DNA'nız, Akaşınız ve sezginiz arasında simbiyotik bir ilişki yaratmaya başlar. Partnerim aslında tüm bunları kapsayacak şekilde konuştu ama Ruh hakkında hiçbir şey söylemedi. Bunun nedeni bizim ona bunu henüz söylememiş olmamızdır. Ruhsal evrim sistemi Ruhtan geçerek gelir. Epifiz bezinden veya beyinden geçerek gelmez. Epifiz yüksek benliği hisseder. Sezgi yüksek

benliği hisseder ama bilgiyi veren Ruhtur. Ruh ızgaralarla bağlantıdadır. Sizlerin şimdi almak için hazır olduğunuz mezuniyet enerjisi için katalizör insan ruhunuzdur ve bu her zaman böyle olmuştur. Yükseliş enerjisi hücresel yapının insan bölümünden geçerek gelmez. Bunu zaten yapamaz da. Tüm bir uygarlığın "büyüme" ve olgunlaşması hücresel olmayan sistemler aracılığıyla gerçekleşen bir özgür seçim olgunlaşma süreci olduğu için, birçok gezegen başarısız olmuş ve kendisini yok etmiştir.

Farklı "Hatırlama" Çeşitleri

Pleiadesliler tarafından aktive edilmiş olan ve açılmakta olan zaman kapsülleri sizin birkaç parçanız tarafından "görüleceklerdir". Bazıları ızgaralar aracılığıyla, bazıları da sizin Ruh parçanız tarafından görülecektir. Sizin ruh parçanız ancak %44 düzeyine (DNA'nızın verimliliği) yaklaştığınız zaman devreye alınabilir. Bu onun için tam olarak açılmak için sinyaldir. Ruhsal gelişmeyle bizim üzerinde hiç konuşmadığımız ama sizin hissetmeye başladığınız bir şeyde artış olacaktır. Buna "ruh hatırlaması" adını veriyoruz. Sizlere artık dünya ötesinden anılar gelmeye başlıyor.

Sizin ana Akaşınız sadece dünya deneyimlerini kaydetmektedir. Size bunun hakkında bir şeyler söyleyeceğim. Uzun zaman önce ölüp perdenin diğer tarafına geçtiğinizde akaşık

anılarınıza ne olduğunu açıklamıştık. O anılar (kayıtlar) dünyada kalır. Dünyada depolandığı yer ise Yaratılış Mağarasıdır ve burada her şeyi hatırlayan veya depolayan kristal maddelerde tutulur. Bu sanki sizin şahsınıza mahsus bir kristal gibidir ve dünyada kalır. Ruhunuz geri geldiğinde, mağaraya uğrar, depolanmış bilgileri alır, DNA'nıza yerleştirir ve bundan sonra yeni bir reenkarnasyon tecrübesi yaşamaya başlarsınız. Başka bir ifadeyle, Akaşınız dünyada kalır.

O zaman size bir şey sormak isterim. Eğer durum böyleyse, neden bazılarınız başka bir gezegende kim olduğunuzu hatırlıyorsunuz? Bunun nedeni bazılarınızın Pleiadesli enerjisini hatırlıyor olmalarıdır. Bazılarınız bu yollardan daha önce de geçmiş olduklarını hatırlıyorlar. Bazılarınız için bu ümit veren bir olgudur çünkü neler olduğunu biliyorsunuz.

Çok uzun zaman önce DNA'nızda %88 düzeyine gelmiştiniz ve bu nedenle de buradasınız. Bunun gerçek anlamda burada da olma şansı için bu anıya gerek vardır ve siz bunu kaçırmayacaksınız. Peki, bunun ne kadar uzun süreceğini kim biliyor? Bunun önemi yok çünkü sizler tüm bu süre boyunca burada olacaksınız. Bu hücresel DNA hatırlaması değil, Ruh hatırlamasıdır. Ruh hatırlaması her yerde yaşamla ilgilidir. Zaman içinde ebedi olduğunuzu bile hatırlayabilirsiniz.

5 milyon yıl önce kimdiniz? Zamanla bunu da hatırlayacaksınız. Ruhlarınızın nereden geldiğini gerçekten bilmek istiyor musunuz? Cevap mezuniyet aşamasına ulaşmış olan tüm özgür seçim gezegenlerinden. Onlar Yaratıcı Kaynaktaki bulunan gökteki bir çeşit "ruh kuyusundan" gelmiyorlar. Onlar bu süreçleri yaşamış ve mezun olmuş olan diğer tüm yerlerden geliyorlar sevgililer. Kim olduğunuz budur. Bununla birlikte, odadakiler, dinleyenler ve okuyanlar halen çalışmakta olan bir çeşit ruh hatırlaması özelliği olmasaydı burada olmazlardı.

Geleceğin Çekimi

Ruh olgunluğun bu özelliğinin o kadar güçlü bir çekimi vardır ki, onu yalnız başına bırakamazsınız. Tanrı ile bir olduğunuz bir yere gelmenin nasıl bir şey olduğunu BİLİYORSUNUZ. Orada bulundunuz ve bunu yaşadınız ve sizler bu gezegende tohumları ilk alanlarsınız. Şimdi uyanmaya ve onun nasıl bir şey olduğunu biraz olsun hatırlamaya başlıyorsunuz. İnsan olmaktan kaynaklanan çatışmalarla mücadele ediyorsunuz ama bir taraftan da önünüzde neler olduğunu ve neler yapabileceğinizi biliyorsunuz. Hayal kırıklığı ve bazen de kimyasal dengesizlik görülebilir. Son iki yıllık süre içinde birçokları öldüler bile. Onların bazıları belki de sizin dostlarınızdı. Bunun için belki de hazır değildiniz. Belki eşler de bunlar arasındadır. Eğer daha önce duymadıysanız, size bir şey

söylemek istiyorum. Onların hepsi geri geldiler. Burayı terk edip gitmelerinin nedeni beyaz sayfa açmak ve enerjiyi tazelemek istemeleriydi. Onlar 2012 yılında olanlar yüzünden sizin geri gelişinizi hazırlamak için gitmek zorundaydılar sevgililer. Erken zamanda gitmeleri için bir program vardı ve bu programın amacı sizin geri gelişinizi hazırlamaktı.

Gördüğünüz gibi burada hayırseverliğin ötesinde olan büyük bir plan var. Burada Yaratıcı Kaynağın en büyük sevgisiyle buram buram tüten bir sistem var ve siz bunu hayal bile edemezsiniz. Bu sizin Tanrı ile bir olmanızı beklemektedir ve üstünden onur akmaktadır. Bunun da ötesinde, DNA'nızın etkinliğinin yüzdesini artırdıkça, ruhunuz Merkezi Kaynaktan daha fazla enerji getirmektedir. Bu insan ruhunun gelişmesidir. Siz Evrenin Yaratıcı Kaynağı ile el sıkıştıkça, bu biyolojinin de, bilincin de çok ötesine uzanmaktadır.

Zamanlama: Her Zaman Sorun

Şimdi ruhun bu basit öyküsünü tamamlıyorum. Şimdi neler olduğunu biliyorsunuz. "Bu ne kadar sürecek" ifadesini yeniden gözden geçirmek isteyebilirsiniz. Çok uzun! (gülümseme) Sevgililer, bu yalnızca başlangıç. Sizler şu anda ikinci yıldasınız (2013 yeniden ayarlanma yılıydı; 2014 birinci yılı). Bundan böyle insanın ruhsal olarak olgunlaşmasını göreceksiniz.

Bunu defalarca söyledik. Bugün insanlıkta tümüyle dengeli durumdan kaymış olan şeyler zamanla dengeyi bulmaya ve olgunlaşmaya başlayacaktır. Şu anda karanlık enerji kendi yaşamı için çarpışıyor. Zaman içinde her yerde ve her yönde değişim göreceksiniz, siyasette bile.

Denge, şefkat ve bilgelik giderek daha fazla görünmeye başlayacaklar. Bir dahaki sefere enkarne olduğunuzda, kim olduğunuzu hatırlayacaksınız ve bu bizim size vaadimizdir. İsmınızı veya hangi insan olduğunuzu hatırlayabilirsiniz ama burada önceden yaşamış olduğunuzu ve yeniden geri geldiğinizi hatırlayacaksınız. Bıraktığımız yerden devam edeceksiniz. Bugün bildiğiniz çocukların hepsinden farklı olarak akıllı bir yaşlı çocuk olacaksınız ve bu sefer yapmış olduğunuz hataların hiçbirini yeniden yapmayacaksınız.

Bu yeni bilgeliktir ve sizinle birlikte gelmektedir. Normal Akaştan çok daha fazla olarak Ruh hatırlaması size güvenlik sağlayacak ve çocuklarınız da sizde olanı taşıyacaklardır. Bu iş böyle yürüyecektir. Temel Ruh hatırlaması her şeyi dünyada barışın ötesine ve mezuniyete taşıyacaktır. Bu sizin için fazla ezoterik mi? Olsun, bunu anlamınıza yetecek kadar zamanım var. Bunu benimle kontrol edin, yaklaşık bir milyon yılda.

Ve öyledir.
KRYON

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

2015 yılı için tek dergi fiyatı: 7.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 80 TL

Yurt dışı 100 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Ayşegül Kayserilioğlu hesabı

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAI

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com